

34-35-36-37-38

Handelingen -39-40-41-42-43

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1984-1985

Vergaderingen van juni 1985

SUBSIDIERING PRIVAATRECHTELIJKE NEDERLANDSTALIGE ARCHIEF- EN
DOCUMENTATIECENTRA
SUBSIDIEREGELING POLITIEKE VORMINGSINSTELLINGEN
WIJZIGING WAARBORGGRENS GEWEST BEVORDERING ECONOMISCHE EXPANSIE
PREVENTIEF BEDRIJFSBELEID
SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN
SUBSIDIEREGELING NEDERLANDSTALIG ONTWIKKELINGSWERK VOOR
VOLWASSENEN
SUBSIDIERING PARTICULIERE SPORTINFRASTRUCTUUR
ERKENNING NIET-OPENBARE TELEVISIEVERENIGINGEN
VERBREIDING AUDIOVISUELE PROGRAMMA'S VAN PLAATSELIJK BELANG
WIJZIGING EN AANVULLING WET RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDEBOUW
WIJZIGINGJACHTWET
BEVOEGDHEID GEMEENSCHAP PERSOONSGEBONDEN AANGELEGENHEDEN
BIJZONDERE JEUGDBIJSTAND
ADMINISTRATIEF TOEZICHT OP GEMEENTEN
MOTIE VOORKOMING DISCRIMINATIE IDEOLOGISCHE EN FILOSOFISCHE REDENEN
OMVORMING COMMISSARIAAT-GENERAAL INTERNATIONALE CULTURELE
SAMENWERKING
SAMENWERKINGSAKKOORD MET DUITSTALIGE GEMEENSCHAP
MILIEUVERGUNNING
BELEID GEMEENSCHAP INTERNATIONALE CULTURELE SAMENWERKING

Inhoud

Nr. 34 Maandag 24 juni 1985 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1123

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1123

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1123

Ontwerp van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Advies van de Raad van State
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Verslagen
Indiening, blz. 1124

Aanvullend verslag
Indiening, blz. 1125

Motie
Indiening, blz. 1125

Opmerking van het Rekenhof
Indiening, blz. 1125

Interpellatie (R.v.O. art. 67)
Indiening, blz. 1125

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)
Dringende vraag van de heer J. DeMol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de plannen om Nieuwdonk-B erlare uit te bouwen tot een recreatiecentrum, blz. 1125

Vragen (R.v.O. art. 66)
Vraag van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de aankoop, de verhuring en de bestemming van de Villa Maritza te Oostende, blz. 1126

Vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de onverantwoorde televisie-uitzending, door de BRT, van de geweldsdaaden die de voetbalmatch Juventus-Liverpool voorafgingen, blz. 1127

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het waterzuiveringsbeleid en het reinigen van de oppervlaktewateren, blz. 1128

Vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer R. De Wulf, Gemeenschap sminister van Gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de loodvergiftiging ten gevolge van schilderwerk aan hoogspanningsmasten

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de loodvergiftiging ten gevolge van schilderwerk aan hoogspanningsmasten, blz. 1128

Vraag van de heer E. Baldewijns tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het storten van vliegass te Genk-Sledderlo, blz. 1129

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul c.s. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra – 308 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1130
Sprekers : de heren P. Breyne, verslaggever, W. Seeuws, L. Dierickx, A. De Beul, Minister K. Poma

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1133

Voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewycq en P. Van Grembergen houdende de subsidie-regeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen – 331 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1135
Sprekers : de heren W. Seeuws, verslaggever, E. Beysen, G. Verhaegen, L. Dierickx, J. Van Elewycq

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1143

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie – 307 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1147
Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, O. Van Ooteghem, Minister H. Schiltz

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1149

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1150

Nr. 35 Maandag 24 juni 1985 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1151

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid – 299 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1151
Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, A. Denys, N. De Batselier, M. Olivier, O. Van Ooteghem, Minister G. Geens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1161
Spreker : de heer L. Bril

Ontwerp van decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – 304 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking, blz. 1165
Sprekers : de heren M. Olivier, L. Bril, O. Van Ooteghem, N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1169
Sprekers : de heer O. Van Ooteghem, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1172

Nr. 36 Dinsdag 25 juni 1985 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1173

Ontwerp van decreet houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk – 315 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1173
Sprekers : de heren M. Decoster, verslaggever, P. Breyne, W. Seeuws, L. Dierickx, E. Beysen, A. De Beul, Minister K. Poma

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1183
Spreker : Minister K. Poma

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende subsidiëring van werken tot het oprichten en/of verbeteren van private sportinfrastructuur – 24 (1981-1982) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1190
Sprekers : de heren P. Breyne, verslaggever, W. Seeuws, A. Diegenant, Minister K. Poma
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1198

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1199

Nr. 37 Dinsdag 25 juni 1985 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1201

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1201

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1201

Motie van orde

Voorstel tot verdaging van een beraadslaging, blz. 1201

Sprekers : de heren A. DeBeul, J. Van Elewycq, mevrouw M. Smet, Minister K. Poma, mevrouw W. Demeester-De Meyer

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de instandhouding van het cultureel patrimonium en de monumenten die eigendom zijn van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1203

Sprekers : de heer J. De Mol, Minister K. Poma

Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen – 303 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 9

Voorstel van decreet van de heer H. Van Rompaey c.s. houdende regeling van het verbreiden van audiovisuele programma's van plaatselijk belang via de netten voor distributie van radio-omroepuitzendingen in de woningen van derden – 221 (1982-1983) – Nrs. 1 en 2

Stemming over het voorstel tot verdaging van de beraadslaging, blz. 1206

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Algemene bespreking, blz. 1206

Sprekers : de heren I. Van Belle, Minister K. Poma, H. Van Rompaey, J. Van Elewycq, G. Verhofstadt, G. Temmerman, A. De Beul, L. Van den Bossche, J. De Seranno, E. Beysen, mevrouw M. Van Puymbroeck

Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen – 303 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 9

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1239

Sprekers : de heren J. Van Elewycq, Minister K. Poma, de heren A. De Beul, L. Van den Bossche, I. Van Belle, G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1253

Nr. 38 **Woensdag 26 juni 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1255

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1255

Voorstel van decreet van de heer T. Kelchtermans c.s. houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van stebouw

Algemene bespreking, blz. 1255

Sprekers : de heren J. De Mol, J. Leclercq, H. Van Rompaey, verslaggever, T. Kelchtermans, Minister Akkermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1262

Spreker : de heren J. De Mol, H. Van Rompaey

Ontwerp van decreet houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 – 310 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1264

Sprekers : de heren E. Desutter, verslaggever, G. Temmerman, L. Dieckx, Minister P. Akkermans, J. De Mol

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1274

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1275

Nr. 39 **Woensdag 26 juni 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1277

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1277

Nota over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake persoonsgebonden aangelegenheden

Ontwerp van resolutie

– 312 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Debat, blz. 1277

Sprekers : de heren P. Tant, verslaggever, W. Peeters, E. Beysen, G. Verhaegen, Minister G. Geens

Ontwerp van decreet inzake bijzondere j eugdbij stand

– 309 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1287

Sprekers : de heren A. Bourgeois, verslaggever, G. Verhaegen, E. De Groot, L. Van den Bossche, D. Vervaeke

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1296

Ontwerp van decreet inzake bijzondere j eugdbij stand

– 309 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1296

Spreker : Minister R. Steyaert

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1298

Ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot verwijzing naar Commissie, blz. 1305

Sprekers : Minister M. Galle, de heren J. Van Elewycq, A. De Beul, G. Verhaegen, E. Beysen, E. Vankeirsbilck, P. Tant

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1307

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer D. Vervaeke tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de vaagheid en de onduidelijkheid van de directe planning van het Ontwerpplan Afvalstoffen 1986-1990, Deel Vlaams-Brabant

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het Ontwerpplan Afvalstoffen 1986-1990, blz. 1307

Sprekers : de heren D. Vervaeke, F. Geyselings, D. Horlait, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de beveiliging van de bevolking tegen brand- en explosiegevaar in de nabijheid van opslagplaatsen van vloeibaar gas, blz. 1313

Sprekers : de heer F. Geyselings, Minister J. Lenssens

Indiening van moties, blz. 1316

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het laks beleid en de tekortkomingen in verband met milieuproblemen nabij stortplaatsen en de watervervuiling in het bijzonder, blz. 1317

Sprekers : de heer F. Geyselings, Minister J. Lenssens

Indiening van moties, blz. 1321

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1321

Nr. 40 **Donderdag 27 juni 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1323

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Dupré tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van

Economie en Werkgelegenheid, over de verheffing van het Arrondissement Turnhout van ontwikkelingszone categorie 2 naar ontwikkelingszone categorie 1 en de verlening van dezelfde EFRO-steun aan het Arrondissement Turnhout als aan de Provincie Limburg, blz. 1323

Sprekers : de heren J. Dupré, J. Sleeckx, Minister G. Geens

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1329

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer T. Kelchtermans tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de problemen in de sector sociale huisvesting, blz. 1329

Sprekers : de heer T. Kelchtermans, Minister J. Buchmann

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsmi-
nister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve ten opzichte van de economische reconversie van de Rupelstreek, blz. 1323

Sprekers : de heer E. De Groot, Minister G. Geens

Interpellatie van de heer F. Piot tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve in verband met de gewenste verlenging van het statuut van ontwikkelingszone van Noord-Hageland, blz. 1336

Sprekers : de heer F. Piot, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1339

minister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de toenemende bodemerosie ten gevolge van de ruilverkaveling van landbouwgronden, blz. 1341

Sprekers : de heren F. Geyselings, J. De Seranno

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1345

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1345

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul c.s. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra – 308 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1345

Sprekers : de heren L. Dierickx, F. Swaelen

Voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewycq en P. Van Grembergen houdende de subsidie-regeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen – 331 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmen, blz. 1346

Hoofdelijke stemming, blz. 1347

Spreker : de heer L. Dierickx

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie – 307 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1348

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie van Preventief Bedrijfsbeleid

– 299 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmen, blz. 1349

Sprekers : de heren N. De Batselier, R. Declercq

Hoofdelijke stemming, blz. 1350

Sprekers : de heren E. Beysen, N. De Batselier

Ontwerp van decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – 304 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 8

Aangehouden stemmen, blz. 1352

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Hoofdelijke stemming, blz. 1356

Spreker : de heer N. De Batselier

Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen

– 303 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 9

Motie ter voorkoming van discriminatie om ideologische en filosofische redenen – 342 (1984-1985) – Nr. 1, blz. 1357

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Ontwerp van decreet houdende subsidiëring van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidiëring voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk

– 315 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmen, blz. 1358

Hoofdelijke stemming, blz. 1359

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. betreffende de subsidiëring van het oprichten, verbeteren en/of aankopen van private sportinfrastructuur – 24 (1981-1982) – Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming, blz. 1360

Voorstel van decreet van de heer T. Kelchtermans c.s. houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

– 286 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemming, blz. 1361

Hoofdelijke stemming, blz. 1362

Sprekers : de heren J. Leclercq, J. De Mol

Ontwerp van decreet houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 – 310 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmen, blz. 1363

Spreker : de heer L. Dierickx

Hoofdelijke stemming, blz. 1364

Sprekers : de heren G. Temmerman, J. De Mol

Nota over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake persoonsgebonden aangelegenheden

Ontwerp van resolutie

– 312 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1366

Ontwerp van decreet inzake bijzondere jeugdbijstand

– 309 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemming, blz. 1367

Hoofdelijke stemming, blz. 1368

Sprekers : de heren L. Van den Bossche, D. Vervaeke

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de bescherming van de vos in Vlaanderen

Hoofdelijke stemming, blz. 1369

Nr. 41 **Donderdag 27 juni 1985**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1341

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1341

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1341

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1341

Sprekers : de heren J. De Seranno, J. Van Elewycq

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsmi-

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1370

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1370

Sprekers : de heren J. De Seranno, J. Van Elewyck, G. Verhaegen, J. Leclercq

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1371

Nr. 42

Vrijdag 28 juni 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1373

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1373

Ontwerp van decreet houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap – 335 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1373

Sprekers : de heren C. De Cooman, verslaggever, H. Van Wambeke, P. Van Grembergen, E. Beysen, Minister J. B. uchmann

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1379

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap ondertekend te Alden Biesen op 22 mei 1985 – 336 (1984-1985) – Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 1380

Sprekers : de heren H. Van Wambeke, verslaggever, P. Van Grembergen, G. Verhaegen, mevrouw M. Van Puymbroeck, Minister J. Buchmann

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1383

Voorstel van resolutie van de heer H. Suykerbuyk betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking – 337 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking, blz. 1383

Sprekers : de heren H. Van Wambeke, verslaggever, P. Van Grembergen, E. Beysen

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1386

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning – 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 18

Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende reglementering voor de hinderlijke inrichtingen – 282 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1387

Sprekers : mevrouw J. DeLoore-Raeymaekers, verslaggever, de heren L. Vanvelthoven, Minister J. Lenssens, de heren G. Verhaegen, J. Bosmans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1394

Nr. 43

Vrijdag 28 juni 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1395

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1395

Mededeling van de Voonitter

Beslissing van het College van Voorzitters van de Wetgevende Kamers, van de Vlaamse Raad en van de Conseil de la Communauté française over de ontvanke-lijkheid van de motie van de heren J. Van Elewyck en A. DeBeule c.s. ter voorkoming van discriminatie om ideologische en filosofische redenen, blz. 1395

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

– 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 19

Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende reglementering voor de hinderlijke inrichtingen – 282 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1396

Sprekers : de heer J. DeMol, mevrouw O. Lefeber, de heer L. Dierickx, Minister M. Galle, Minister J. Lenssens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1407

Sprekers : de heer J. De Mol, Minister J. Lenssens, de heren P. Matthys, F. Geyselings, J. Leclercq, L. Vanvelthoven

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1426

Sprekers : Minister M. Galle, de heren G. Temmerman, V. Vanderheyden, J. Desseyn, J. Van Elewyck, G. Verhaegen, P. Van Grembergen, M. Olivier

Ontwerp van decreet houdende vaststelling voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking, blz. 1427

Sprekers : de heren E. Vankeirsbilck, verslaggever, J. Desseyn, Minister M. Galle

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1435

Voorstel van decreet van de heer E. Desut-

ter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw – 66 (1981-1982) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1440

Spreker : de heer R. Van Rompaey, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1440

Ontwerp van decreet houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap – 335 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1440

Spreker : mevrouw M. Van Puymbroeck

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ondertekend te Alden Biesen op 22 mei 1985

Hoofdelijke stemming, blz. 1442

Voorstel van resolutie van de heer H. Suykerbuyk betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking – 337 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1442

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

– 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 19

Aangehouden stemmen, blz. 1443

Sprekers : de heren D. Vervaeke, L. Vanvelthoven, J. DeMol, Minister J. Lenssens

Hoofdelijke stemming, blz. 1452

Sprekers : de heren L. Vanvelthoven, J. De Mol

Ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1453

Voorstel van decreet van de heer E. Desutter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw – 66 (1981-1982) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1454

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1455

VOORZITTER : de heer J. Pede

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De Voonitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

P. Van Grembergen ; buitenslands.

A. Deneir, E. Desutter, J. Gabriels, R. Maes ; ambtsverplichtingen.

ONTWERP VANDECREET houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid – 299 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De Voonitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Deprez, verslaggever, heeft het woord.

De heer P. Deprez, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter,

mijnheer de Minister, geachte collega's, aan de orde is het preventief bedrijfsbeleid. In mijn verslag wens ik eerst het waarom en de inhoud van het preventief beleid te behandelen, alsook de manier waarop het zal worden gevoerd. Daarna wens ik over enkele knelpunten te spreken.

Waarom een preventief beleid ? In uitvoering van de beleidsverklaring heeft de Vlaamse Executieve op 5 mei 1982 de richtlijnen goedgekeurd voor het gewestelijk beleid ten overstaan van ondernemingen in moeilijkheden.

Dit vernieuwd beleid houdt in dat het Gewest nog slechts tussenkomt indien de onderneming reële overlevingskansen heeft en mits stringente voorwaarden worden vervuld inzake privé-participatie, herstructureringsplan, management, enzovoort.

Deze strenge benadering is verantwoord, niet alleen om redenen van bedrijfseconomische efficiëntie, maar ook omwille van de budgettaire beperkingen. Desalniettemin kan dergelijk beleid zware gevolgen hebben, zowel voor de eigenaars als de werknemers. Het is dan ook de logica zelf dat er preventief wordt gewerkt om dergelijke situaties en zware gevolgen te vermijden.

Als men pleit voor een afbouw van de overheidssubsidies in het algemeen en van ondernemingen in moeilijkheden in het bijzonder, dan moet men omwille van het algemeen belang toch ook alles doen om sluitingen van ondernemingen in de mate van het mogelijke te voorkomen. Zowel voor het ene als het andere was er trouwens

een akkoord van de sociale gesprekspartners in het VESOC.

Zo kom ik tot de inhoud van het preventief beleid. Waaruit bestaat het precies ? Centraal in het beoogde preventief beleid is de oprichting van een commissie, die is samengesteld uit negen onafhankelijke en deskundige leden, benoemd door de Executieve, waarvan vier voorgedragen door de sociale gesprekspartners. Het spreekt vanzelf dat deze Commissieleden discreet moeten optreden en door de zwijgplicht gehouden zijn. Deze Commissie zal niet over eigen personeel beschikken, maar worden bijgestaan door bestaande ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap. De opdracht van de Commissie bestaat erin de ondernemingen van minstens honderd werknemers aan te sporen een beleid te voeren dat gericht is op het voorkomen van moeilijkheden, die de leefbaarheid van de onderneming in gevaar brengen.

Hoe wordt het preventief beleid concreet uitgevoerd ? Om haar opdracht uit te voeren zal de Commissie ambtshalve en periodiek een algemene analyse maken van de financieel economische toestand van de onderworpen ondernemingen. Ik herhaal het nogmaals, dat zijn de ondernemingen die minstens 100 personeelsleden tewerkstellen. Er zijn ruim 1.200 ondernemingen in het Vlaamse Gewest die een ondernemingsraad hebben. Deze algemene analyse wordt ook uitgevoerd als de onderneming zelf erom verzoekt of een meerderheid van de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad of de Executieve zelf.

D eprez

De Commissie kan voor deze algemene analyse gebruikmaken van de jaarrekeningen en alle gegevens die van openbare bekendheid zijn, alsook van de gegevens die door de onderneming zelf of door de Executieve ter beschikking worden gesteld. De Executieve mag echter geen bedrijfstechnische gegevens doorspelen, dit wil zeggen gegevens die verband houden met de know-how van de ondernemingen.

Indien het uit de algemene analyse noodzakelijk lijkt zal de Commissie de nodige aanbevelingen aan de onderneming doen en deze ook mededelen aan de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad. Op vraag van de onderneming kan de Commissie ook een grondig onderzoek verrichten. In ieder geval moeten de ondernemingen aan de Commissie laten weten welk gevolg zij geven aan de uitgebrachte aanbevelingen

Tot hier wat de inhoud betreft en de manier van werken inzake preventief beleid.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, na deze korte inhoud van het ontwerp wil ik nog even de belangrijkste knelpunten vermelden die in de Commissie aan bod zijn gekomen.

Ten eerste, sommigen wensen dat voor het toepassingsgebied van het decreet de grens van 100 werknemers nog zou worden opgetrokken tot bijvoorbeeld 200 tewerkgestelden, terwijl anderen aandringen om het preventief beleid uit te breiden tot alle ondernemingen. Alhoewel het inderdaad zo is dat het risico voor faillissement het grootst is bij kleinere ondernemingen – dat is statistisch bewezen – is het toch aangewezen het preventief beleid enkel in te voeren voor ondernemingen vanaf 100 werknemers en dit omwille van de overzichtelijkheid en omdat de omvang van de gevolgen bij een eventuele falings uiteraard veel groter en zwaarder zijn in grotere ondernemingen.

Tweede knelpunt was een discussiepunt dat verband hield met het initiatiefrecht van de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad om

een algemene analyse te vragen aan de Commissie. Iedereen ging onmiddellijk akkoord met een amendement waarin gesteld wordt dat één lid onvoldoende is om de analyse te vragen, omdat dit zou kunnen leiden tot afdreiging en misbruik en dat het dus beter een meerderheid van de personeelsafgevaardigden zou zijn die de algemene analyse aanvraagt bij de Commissie.

Het leek echter ook aangewezen om de ontwerp tekst aan te passen aan de wet op de hervorming van het bedrijfsrevisoraat en te voorzien dat de personeelsafgevaardigden slechts een verzoek kunnen richten tot de Commissie nadat de bedrijfsrevisor verslag heeft uitgebracht in de ondernemingsraad over de algemene financiële economische situatie van de onderneming, waaruit blijkt dat de onderneming naar moeilijkheden evolueert. De ondernemingsraad kan ingevolge de aanneming van dit amendement derhalve niet willekeurig, maar enkel op basis van het verslag van de bedrijfsrevisor tot de Commissie een verzoek richten.

Derde knelpunt. Het is wel volkomen verantwoord om de ondernemingsraad een initiatiefrecht te geven, want hij is als overlegorgaan een nuttig en noodzakelijk instrument voor samenwerking tussen eigenaars, directie- en kaderleden en de werknemers binnen de onderneming.

De valorisatie van de ondernemingsraad leidt tot wederzijds vertrouwen dat zo noodzakelijk is voor de onderneming, niet alleen in goede maar vooral ook in moeilijke momenten. In deze context is het dan ook te verwoorden dat de ondernemingsraad niet alleen een initiatiefrecht heeft, maar ook kennis krijgt van de aanbevelingen van de Commissie, zelfs als deze aanbevelingen het gevolg zijn van een ambtshalve periodieke algemene analyse, zelfs als deze aanbevelingen het gevolg zijn van een verzoek vanwege de onderneming zelf of van de Executieve. Dit is verantwoord want, als de onderneming in moeilijkheden geraakt wordt immers toch beroep gedaan op het begrip en de medewerking vanwege de kaders, arbeiders en bedienden.

Dit initiatiefrecht en verplichte mededeling van de aanbevelingen brengen echter mede dat de Commissie zeer omzichtig zal moeten tewerk gaan bij het formuleren van haar aanbevelingen, zodat er geen misverstanden en tegenstellingen groeien binnen de onderneming, die schadelijk zouden zijn voor haar toekomst.

Het vierde en belangrijk knelpunt was de vraag te weten of er een automatisme bestaat tussen het opvolgen van de aanbevelingen van de Commissie en het bekomen van overheidssteun. In dat verband was de Commissie het eens met de verklaring van de Gemeenschapsminister dat het niet-opvolgen van de aanbevelingen van de Commissie kan gesanctioneerd worden met uitsluiting van overheidssteun, zonder dat dit een automatisch dwingende verplichting zou inhouden. Omgekeerd heeft het opvolgen van de aanbeveling geen automatisch recht op de overheidssteun onder één of andere vorm. Er is dus geen automatisme noch in de ene noch in de andere richting inzake het opvolgen van de aanbevelingen.

Tot slot, mijnheer de Voorzitter, wil ik nog duidelijk stellen dat het de taak is van de Commissie om na een objectieve analyse van algemeen bekende gegevens de nodige aanbevelingen aan de ondernemingen te doen om moeilijkheden te voorkomen. De Commissie komt niet in de plaats van de onderneming en haar directie, die volledig autonoom blijft in haar beslissingen. Het is een preventief beleid maar geen beheer met bijstand.

Uw Commissie heeft dit ontwerp goedgekeurd met 8 stemmen tegen 5 onthoudingen. Ik durf de Raad uitnodigen dit ontwerp-decreet inzake preventief beleid dan ook goed te keuren. (Applaus)

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, bij de behandeling van dit ontwerp van decreet dat voorziet in de uitvoering van een preventief bedrijfsbeleid, heeft de PW-fractie, in wiens naam ik trouwens deze uiteenzetting doe, nogal

Denys

wat reserves betoond.

Voor velen kan dit misschien verwonderlijk lijken, omdat er gezegd is in het VESOC, waar alle sociale gesprekspartners aanwezig zijn, er zonder al te veel moeilijkheden een consensus gegroeid was over de tekst van dit ontwerp.

En in bepaalde geesten is het zo, dat wanneer de vertegenwoordigers van de werknemers en werkgevers akkoord zijn, over een bepaald probleem, de politieke verantwoordelijken, dat wil zeggen dat wij hier in de Vlaamse Raad, automatisch moeten volgen en ons daarbij aansluiten.

Bepaalde sociale gesprekspartners zien de politieke mandatarissen eerder als een verlengstuk van de één of andere drukingsgroep, dan als echte zelfstandig denkende verkozenen des volks.

Wat ons betreft, wij wensen in geen geval dat wat de toekomstige sociaal-economische politiek in Vlaanderen betreft, deze zou bepaald worden, louter en alleen door het overleg tussen de sociale gesprekspartners, en dat de Vlaamse Raad zou buiten spel gezet worden.

De oprichting van de SERV en het VESOC, mag geen paraplu of alibi worden dat zou gebruikt worden om onze verantwoordelijkheid te ontlopen. Daarom hebben wij dit – door het VESOC unaniem goedgekeurd –, „preventief beleid” kritisch onderzocht en desnoods geamendeerd.

Kritisch onderzocht, eerst en vooral op de doelstelling ervan. De macro-economische doelstelling die nagestreefd wordt, is ervoor te zorgen dat door een vroegtijdiger en preventief optreden er minder overheidssubsidies vloeien naar ondernemingen en bedrijven, waar ook het toch te laat is. Deze doelstelling die trouwens het uitgangspunt was van de beleidsverklaring van de Executieve kunnen we volledig onderschrijven.

Méér en méér zijn we overtuigd dat er een ombuiging moet komen in de subsidiepolitiek: deze moet drastisch afgebouwd worden, en een „back to the winner”-richting krijgen.

Vroeger heeft men veel te veel het economisch leven willen reguleren”. Men heeft het natuurlijk selectieproces willen uitstellen door geld te stoppen in bedrijven zonder toekomstplannen of met een slecht beheer. Men heeft uit een sociale bekommernis – vooral met het oog op het behoud van tewerkstelling – waarschijnlijk, via eindeloze subsidiëring, werkplaatsen willen behouden in afgeschreven industrieën of ondernemingen. Met als gevolg: een verkeerde budgetpolitiek, toch werkplaatsvernietiging, en het missen van de industriële vernieuwing.

Het kan controversieel lijken, maar dit preventief beleid, dat op het eerste zicht misschien een regulerende functie heeft, kan in de praktijk een deregulerend resultaat veroorzaken door het feit dat de natuurlijke marktverhoudingen minder beïnvloed zullen worden door nutteloze subsidiëringen.

De micro-economische doelstelling van dit ontwerp, namelijk een individueel bedrijf dat in moeilijkheden komt tijdig verwittigen, en dit om redenen van sociaal-economische overwegingen zoals onder meer tewerkstelling, is uiteraard ook apprecieerbaar en volledig te verantwoorden.

Op de vraag of deze micro-economische benadering niet tegengesteld is met de eerstgenoemde macro-economische doelstelling, met name minder overheidssteun te geven, zal pas een antwoord kunnen gegeven worden bij de praktische toepassing van dit preventief beleid.

Als men bij het vaststellen van bepaalde moeilijkheden het preventief optreden beperkt tot aanbevelingen aan de betrokken ondernemingen, en deze ondernemingen niet prioritair behandelt of extra begunstigt inzake subsidiëring, dan geloof ik dat de beide doelstellingen goed verenigbaar zijn en ook positieve resultaten kunnen opleveren. Deze laatste bekommernis heb ik trouwens geuit door het indienen van een amendement op artikel 6 waarbij het preventief beleid in geen geval aanleiding mag geven tot een zogenaamd gunstregime inzake de toepassing van de gewestelijke economische expansiewetgeving voor

die ondernemingen die beroep doen op de „preventieve commissie”.

De Minister heeft mij hierop geantwoord dat de bedrijven die de aanbevelingen volgen niet automatisch aanspraak kunnen maken op tussenkomst of steun van de overheid en zeker geen voorkeursbehandeling zullen krijgen.

Op deze vaste belofte heb ik trouwens mijn amendement nadien ingetrokken.

Mijnheer de Voorzitter, een tweede aspect dat voor de PW-fractie gevoelig lag, is de eventuele bedoeling die in het ontwerp kan verscholen gaan, met name of niet onrechtstreeks het principe van „beheer met bijstand” werd ingevoerd. Inderdaad, wij weten dat er ook in Vlaanderen bepaalde tendensen zijn, die vinden dat de overheid een vinger moet krijgen in het beheer van de grote ondernemingen.

De opiniemakers die deze visie aankleven, vinden dat vele van onze ondernemingsleiders niet te vertrouwen zijn, onbekwaam zijn, of er alleen maar op uit zijn om hun bedrijf uit te zuigen voor persoonlijke doeleinden en aldus de sociaal-economische functie van hun bedrijf verwaarlozen.

Deze negatieve kijk op onze Vlaamse managers en ondernemers wensen wij volledig te verwerpen. Het recente verleden heeft duidelijk aangetoond dat privaat gerunde bedrijven het veel beter doen, inzake tewerkstelling en investeringen dan bedrijven met overheidsinvloed. Hoe minder de overheid zich mengt met het bestuur en het beheer van een onderneming, hoe meer en beter de normale marktevolutie gevolgd wordt, wat onontbeerlijk is om de sociaal-economische functie voor onze ondernemingen optimaal te benaderen.

Wij zijn daarvoor onze twee liberale-gemeenschapsministers de heer Poma en de heer Buchmann dankbaar dat zij binnen de Executieve, bij het opmaken van het ontwerp elke vorm van beheer met bijstand verworpen hebben, en de taak van de preventieve commissie beperkt hebben tot het geven van louter aanbevelingen, waar de onderneming de volledige vrijheid

Denys

behoudt om ze al dan niet op te volgen.

Wij, van onze zijde, hebben in de Commissiebesprekingen de wil tot het niet-invoeren van enige vorm van bij standsfunctie willen beklemtonen door onder meer op artikel 6, waar de taak van de Commissie omschreven wordt, een amendement in te dienen waar de woorden „er bij te staan” weggelaten worden.

Door het aanvaarden van dit amendement hebben wij de zekerheid dat de functie van de Commissie in generlei wijze te maken heeft met het beheer van de ondernemingen, en zich louter beperkt tot het analyseren en het geven van vrij blijvende aanbevelingen, wat ons ook deed besluiten dat voor een dergelijke beperkte functie, de Commissie geen rechtspersoonlijkheid moest hebben. Iets wat trouwens gesuggereerd werd door de Raad van State, en aangenomen werd in de Commissiebesprekingen.

Mijnheer de Voorzitter, een derde gevoelig punt voor onze fractie was de vrees voor bij komende bureaucratie en administratieve rompslomp. Door het preventief beleid uitsluitend te reserveren voor bedrijven van méér dan 100 werknemers werden de KMO's gespaard van de mogelijke rompslomp, en blijven de eventuele administratieve bij komende verplichtingen beperkt tot de bedrijven die over een georganiseerde ondernemingsraad beschikken. Daar de preventieve „Commissie” verder geen enkele beheersverantwoordelijkheid krijgt en beperkt wordt tot 9 leden, die over geen eigen personeel beschikken, wordt de bureaucratische uitbreiding tot een minimum beperkt.

Wij pleiten er daarom voor dat het personeel dat uiteindelijk de Commissie zal helpen, ambtenaren zullen zijn die opereren binnen de Vlaamse Administratie, zodat geen nieuwe afzonderlijk ke administratieve afdeling opgericht wordt.

Een vierde punt waar de PW-fractie voor bevreemd was, betrof het gevaar dat het openbaar maken van bepaalde gegevens aanleiding zou kunnen ge-

ven tot lekken met concurrentievervalsing als gevolg. Daarom vonden wij het hoofdstuk III, dat speciaal gewijd was aan de geheimhouding en de zwijgplicht van groot belang. Wij menen dat de straffen voorzien in het artikel 458 van het Strafwetboek een redelijke waarborg zijn om misbruiken te voorkomen. Niettemin vonden wij het noodzakelijk om de ingediende amendementen te verwerpen die voorzagen in het ter beschikking stellen van andere dan de publieke gegevens.

Het zou onverantwoord en zelfs onwettelijk zijn om de bedrijfseconomische en bedrijfstechnische gegevens die wel op tafel in de ondernemingsraad gelegd worden, maar die een confidentieel karakter dragen, om die naar de buitenwereld te brengen.

Daarenboven is het mijn overtuiging dat een opvolging van de gegevens die gebaseerd zijn op publieke indicaties en die bekend staan in de handelsrechtbanken, reeds voldoende stofgeven om de evolutie van het bedrijf na te gaan. Wij verheugen er ons dan ook over dat de oorspronkelijke tekst ter zake is gehandhaafd gebleven.

Een vijfde bekommernis die speciaal de aandacht van onze fractie genoot, was de vraag of de ganse procedure geen aanleiding kon geven tot een conflictsituatie binnen de onderneming tussen enerzijds de werknemers en anderzijds de werkgevers.

De PW heeft zich steeds uitdrukkelijk voorstander getoond van een harmonie-model. Dit omdat wij geloven dat een gezamenlijke aanpak op het bedrijfsvlak en onder de vorm van een consensus de enige wijze is om de sociaal-economische functie van een onderneming zo optimaal mogelijk te benaderen.

Daarom verzetten wij ons tegen beheer met bijstand vanwege de overheid, daarom ook hebben wij ons verzet tegen de oorspronkelijke tekst waarbij één vakbondsafgevaardigde het recht had om een analyse aan te vragen. Wanneer tegen de meerderheid in- in de ondernemingsraad één vakbondsafgevaardigde het recht zou hebben om een analyse aan te vragen dan leidt dit tot een regelrecht wan-

trouwen dat ongetwijfeld aanleiding zal geven tot conflicten en onhoudbare spanningen. Door het initiatiefrecht vanwege de vakbonden te binden aan de uitdrukkelijke voorwaarden dat het verslag van de bedrijfsrevisor zou wijzen op moeilijkheden, en aan de bijkomende voorwaarde dat een meerderheid van de werknemersafgevaardigden de aanvraag moet indienen, zijn we overtuigd dat onverantwoorde en conflictscheppende analyse-aanvragers uitgesloten zijn.

Deze nieuwe tekst zal ongetwijfeld bijdragen tot een meer harmonieuze en verantwoorde aanpak. De interne verhouding tussen werknemers en werkgevers binnen de ondernemingsraad, kwam niet alleen ter sprake ter gelegenheid van de aanvraag tot het bekomen van een analyse, maar leverde ook stof tot discussie wanneer er een antwoord moest gegeven worden op de vraag, wat er moest gebeuren met de aanbevelingen, wanneer de Commissie zou vaststellen dat het bedrijf in moeilijkheden vertoefte.

Moet dit in alle omstandigheden doorgespeeld worden aan de ondernemingsraad ?

Persoonlijk heb ik op dit aspect gedurende een bepaalde tijd mijn twijfels gehad, speciaal wanneer deze aanbevelingen zouden voortvloeien uit een analyse die automatisch zou gebeuren volgens een periodiciteit die vastgelegd wordt door de Commissie. En dus niet op aanvraag van de werkgever, of op aanvraag van de werknemers volgens de nieuwe procedure vastgelegd in artikel 7. Na rijp beraad ben ik tot het besluit gekomen – dat, mij baserend op een ernstig werken van de betrokken Commissie, het aangewezen is, dat in het geval er vastgesteld wordt dat het bedrijf naar moeilijkheden evolueert, de aanbevelingen tot gezondmaking ook zouden doorgespeeld worden aan en in de ondernemingsraad.

Het niet doorspelen ervan lijkt me in tegenstrijd te zijn met het streven naar een harmonieuze samenwerking met als doel de onderneming gezond te houden. Ik wens de nadruk erop te leggen dat dit een persoonlijke interpretatie is die niet door alle leden van mijn fractie gedeeld wordt.

D enys

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, het succes van dit preventief beleid zal hoedanook in grote mate afhangen van de wijze waarop de Commissie zal samengesteld worden en de ernst waarmee ze haar werkzaamheden zal leiden. Ze zal moeten proberen geen overlappingen te maken met de depistagediensten van de rechtbanken van koophandel, die alhoewel nog niet veralgemeend, reeds op bepaalde plaatsen goed werk verrichten.

Het preventief beleid van deze depistagediensten is vooral gericht op de handelswetgeving en het gerechtelijk onderzoek. Het preventief beleid van de Commissie zal dus complementair moeten zijn, discreet moeten te werk gaan, een grote deskundigheid en ernst aan de dag leggen bij de behandeling van de analyses en het eventueel geven van aanbevelingen.

Omdat we het ganse opzet positief benaderen zullen we dit preventief beleid een kans geven. Aan de hand van de jaarlijkse verslagen die in de Vlaamse Raad zullen besproken worden, zullen we vrij vlug een evaluatie kunnen maken over de resultaten ervan. Indien de resultaten de verwachtingen niet inlassen, zullen we zelf wetgevende initiatieven nemen om dit experiment inzake preventief optreden in het bedrijfsleven stop te zetten.

We hebben echter vertrouwen in de Executieve, opdat ze bij de uiteindelijke uitvoering erover zal waken dat de oorspronkelijke doelstellingen, die wij ondersteunen, zullen gevrijwaard en nagestreefd worden, zodat onze eventuele vrees ongegrond zal zijn.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, hoe goed een preventief bedrijfsbeleid ook mag opgezet worden, de beste wijze om falingen te voorkomen en om moeilijkheden in bedrijven te vermijden, is het permanent verbeteren van het ondernemingsvriendelijk klimaat.

Dat betekent de concurrentiekracht van onze bedrijven handhaven, het scheppen van ruimte om kapitaalstructuren te verbeteren, en verlaging

van de fiscaliteit om de investeringen te stimuleren. Tijdens deze legislatuur werden hiervoor zware inspanningen geleverd. De economische relance die we vandaag kennen is er het resultaat van.

Het is onze overtuiging dat slechts bij het volgen van diezelfde weg, die ten slotte leidt tot een beter economisch klimaat, dat pas dan een goed preventief bedrijfsbeleid kan meehelpen om bepaalde drama's te voorkomen. Deze slotbedenking heb ik willen meegeven omdat, bij beoordelingen van falingen, velen verkeerdelijk uitsluitend de vinger uitsteken naar de ondernemer en vergeten te wijzen in welk moeilijk kader die ondernemer moet ondernemen. **(Applaus)**

De Voonitter : De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune): Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, vooreerst wens ik de verslaggever te feliciteren voor de objectieve inhoud van zijn verslag.

Ik meen echter dat deze materie wellicht een voorafgaandelijk studie had vereist. Bovendien wil ik duidelijk stellen dat, in de tijden die wij thans beleven, deze materie enigzins te laat komt. Inderdaad de marktregels hebben ervoor gezorgd dat in feite de grote selectiviteit reeds gebeurd is. De falingen die wij vandaag vaststellen zijn een element waardoor de orde van grootte van de bedrijven steeds kleiner wordt. Niet het aantal falingen daalt; dit blijft constant sedert 1977 – de cijfers zijn ter zake duidelijk. Het is dus niet, zoals sommigen beweren, dat er een daling van dit cijfer plaatsheeft. Wat echter belangrijk is, is het aantal werknemers dat bij deze falingen betrokken is. **(Onderbreking van Minister Geens)**

De heer N. De Batselier : Wie zijn de anderen; ik ben slechts verantwoordelijkheid voor hetgeen ik zelf zeg.

Minister G. Geens : Ik hoor dat soms in uw middens zeggen.

De heer N. De Batselier : Wat bedoelt u met „mijn middens” ?

Minister G. Geens : Als u wil dat ik namen noem, kan ik dat doen.

De heer N. De Batselier : Ik heb dat nog nooit gehoord en ik heb geen enkele nota van onze studiedienst gelezen die dat bepaalt.

Minister G. Geens : Ik heb geen enkel verwijt tot u gericht . . .

De heer N. De Batselier : Ik ben het die hier tussenbeide kom. Misschien kan u op de aangewezen plaats degenen die zulke cijfers citeren tot de orde roepen.

Als u mij toestaat zal ik mijn gedachting verder zetten.

Ik ga ervan uit dat, wanneer er vandaag een initiatief zou worden genomen en wanneer er gesproken wordt over de grootte van de ondernemingen die vandaag inzake niveau nog een belangrijk aandeel hebben in de faillissementen, dan gaat het niet om ondernemingen waarin meer dan honderd werknemers tewerkgesteld zijn. Vandaag zijn er ongeveer vijftien à twintig faillissementen. De vraag is of men thans een hele procedure moet opzetten om uiteindelijk slechts vijftien à twintig ondernemingen voor een eventueel faillissement te behouden.

Bijgevolg is mijn voorstel – en ik heb ter zake een amendement ingediend – het niveau iets lager te brengen en te komen tot het niveau van ondernemingen met vijftig werknemers. Inderdaad, de cijfers weergegeven in bijlage van het verslag, duiden aan dat het wel degelijk op dat niveau is dat er zich problemen stellen.

Ik weet het wel : niets zegt in dit decreet dat de ondernemingen zelf de bijstand of de aansporing van deze Commissie kunnen vragen, teneinde door een preventief beleid hun problemen op te lossen. Dat is dus mogelijk via dit decreet; het decreet sluit dat niet uit.

Ik wil er vooral de nadruk op leggen dat in de Commissie ter zake zoveel beperkingen werden ingebouwd dat ik nog weinig van deze commissie verwacht. Het wordt een pover beginpunt.

Oorspronkelijk was er tijdens de discussies in de Commissie heel wat gediscussieerd over de aanduiding van

De Batselier

de deskundigen, over het onafhankelijk werken van deze deskundigen, over het aanstellen van de deskundigen, zonder dat zij op een direct of indirecte wijze bij de vragen betrokken zijn. Dientengevolge lijkt deze discussie mij voorbarig te zijn, of althans niet meer van een dergelijk groot belang, precies omdat er in het decreet een aantal bij komende beperkingen worden vastgelegd, die heel dit decreet relativeren.

Aanvankelijk had onze groep beslist dit decreet volledig te steunen. Door het aantal bij komende beperkingen lijkt mij dit vandaag onmogelijk.

Een tweede element is uiteraard dat deze Commissie er hopelijk zal in slagen te voorkomen dat een aantal nutteloze subsidiëringen zullen gebeuren. Vaak wordt gesteld dat nutteloze subsidiëringen gemakkelijk te bepalen zijn bij het beoordelen van een onderneming waarbij zowel micro- als macro-economische elementen een belangrijke rol kunnen spelen. Zelfs vanuit een liberale context zal men dit moeten aanvaarden, omdat het belangrijk kan zijn een bepaalde onderneming, in een welomschreven sector of subsector, te behouden omdat deze bij voorbeeld een monopolie-doorbrekend element is in die sector of in die subsector.

Een ander element kan zijn dat een bepaalde onderneming sterk import-verhinderend is, wat eveneens macro-economische benefits heeft voor de economie. Bijgevolg mag men dit niet eng interpreteren.

Wel ben ik akkoord met degenen die er voor vrezen dat, in een bedrijf met moeilijkheden, geen „conflictmodel” heerst, maar een „perfect harmonie-model”. In dergelijke bedrijven komen meestal patroons en vakbonden zeer goed overeen, om in feite de Staat te „melken”. Als er enig belang kan zijn, is het dat deze Commissie wellicht meer afstandelijk kan tewerkgaan en als dusdanig minder onder druk staat.

Vandaag spelen in dit dossier nog te zeer de politieke afkomst van de ondernemer of de sterkte van deze of gene syndicale organisatie. Naarmate

men dichter bij de verkiezingen komt zijn ter zake duidelijke wendingen in de politiek van de Vlaamse Executieve te merken. Nochtans is een beleid van bedrijven in moeilijkheden een beleid dat hoort bij een vernieuwd industrieel beleid, zoals men dat poogt te voeren binnen de Vlaamse Regering. Deze twee elementen zijn niet tegenstrijdig, omdat wij, in een periode van recessie, erover moeten waken een zeker industrieel patrimonium niet te laten verloren gaan. Wij kunnen ons bijgevolg niet economisch-structureel beperken tot louter industriële structuren van „high technology” of spijttechnologie.

Het probleem met een preventief beleid is dat wij vandaag veel te laat vernemen wanneer bedrijven in moeilijkheden zijn. Vooraleer de toestand is onderzocht, zijn er meestal reeds zo vaak kredieten gegeven dat men in feite steeds weer met overbruggingskredieten werkt. Men heeft dan reeds zoveel overbruggingskredieten gegeven dat men de betrokken ondernemingen moet blijven steunen om nog iets van de toegestane kredieten te recupereren.

Een nuttig element voor de Commissie kan zijn dat men hopelijk preventief zal optreden en als dusdanig minder curatief.

Een ander voordeel zou kunnen zijn dat men de inlichtingen, die thans over verschillende instanties zijn verspreid, meer zou centraliseren

Ik wil er echter de aandacht op vestigen dat een preventief beleid dialoog, overleg, overreding en begeleiding inhoudt en impliceert. In casu is het dus zoals de Vlaamse Executieve reeds in vroegere beslissingen inzake bedrijven in moeilijkheden en inzake het te voeren beleid tegenover bedoelde ondernemingen had gesteld, dat het om een principe gaat waardoor elke betrokken partij moet kunnen participeren.

Het is zo dat in het voorliggende ontwerp de beslissing van de Executieve niet meer wordt gerespecteerd van het feit dat elke vertegenwoordiger in de ondernemingsraad, ook van de werknemers, een onderzoek kan aanvragen. Dit is heden gewijzigd tot de meerderheid van de werknemersver-

tegenwoordigers.

Op zichzelf heeft mijn fractie, na rijp beraad, na de argumentatie in de Commissie te hebben aanhoord, hier niet zo veel tegen in te brengen. Alhoewel de Vlaamse Executieve zich had verbonden tegenover de sociale gesprekspartners.

Het erge is echter dat nu in de Commissie een hele reeks bij komende beperkingen zijn ingevoerd.

Over de aanvraag tot onderzoek kan ik aannemen dat binnen VESOC een andere opvatting bestaat, waar de vakbonden gevraagd hebben om ook, als minderheid, die notie te kunnen toepassen.

Wat ik enigzins betreurt is dat er een andere beperking werd aan toegevoegd, met name dat men dit maar kan aanvragen op basis van het verslag van de bedrijfsrevisor. Het zijn vanzelfsprekend bij komende beperkingen, meer bepaald dat het een meerderheid moet zijn en dat de bedrijfsrevisor er in zijn verslag op wijst dat er moeilijkheden in het bedrijf zijn. Deze notie is rekbaar, want het gaat om een preventief beleid. Welke bedrijfsrevisor zal in zijn rapport – dat gedeeltelijk openbaar is – stellen dat het om een bedrijf in moeilijkheden gaat. Dit is inderdaad geen gemakkelijke beslissing voor een bedrijfsrevisor, want wanneer hij in zijn verslag schrijft dat het een bedrijf in moeilijkheden is, dan kan dit bedrijf nog in grotere moeilijkheden geraken.

Dientengevolge heb ik een amendement ingediend om die passage in de tekst te schrappen, vooral omdat er in dat document reeds voldoende beperkingen zijn vervat. Ik meen dat men, met een meerderheid, bedrijfsvriendelijk die beperking kan invoeren, terwijl er, zich baserend op het verslag van de bedrijfsrevisor, niet steeds een bedrijfsvriendelijk ke relatie ontstaat, wat ten nadele van het bedrijf kan spelen.

Door het feit dat men de bedrijfsrevisor verplicht de notie van „bedrijf in moeilijkheden” in zijn rapport in te schrijven, geeft men hem een enorme verantwoordelijkheid, vermits hij zal moeten aantonen dat er morgen of

De Batselier

overmorgen moeilijkheden in dat bedrijf zullen komen. Het zal dus slechts zijn, op basis van dat verslag, dat de meerderheid van de werknemers morgen een rapport aan de Commissie kan aanvragen.

Ik weet niet of iedereen de draagwijdte van dit amendement, toen dit in de Commissie werd ingediend, heeft begrepen.

Een ander probleem dat in de Commissie werd besproken – alhoewel de tekst uiteindelijk behouden bleef – is het element : staatssteun koppelen aan het feit van het volgen van de aanbevelingen.

Ter zake zegt de Raad van State in zijn advies dat wanneer men, als Raad van State, het licht op groen zet voor de – ik zeg niet een automatische koppeling, want de Gemeenschapsminister heeft in de Commissie duidelijk afstand genomen van een automatische koppeling van de staatssteun aan het aanvaarden van de aanbevelingen – hij heeft terecht gezegd dat het een politieke opportuniteitskwestie blijft – de eigenlijke verplichtingen aan de ondernemingen opgelegd, en de Raad van State stelt dat deze verplichtingen gering zijn en te beschouwen zijn als een normale tegenprestatie voor de meer efficiënte en professionele aanpak, die inzake ondernemingen in moeilijkheden wordt nagestreefd.

Aan degenen die denken dat dit een verstrekkend decreet is en nieuwe bijkomend elementen oplegt, wens ik te zeggen dat dit niet juist is. Het enige belangrijke voordeel van dit decreet is dat het die gegevens centraliseert en dat men met die gegevens een beleid kan voeren.

Vervolgens kom ik tot de tekst van het huidige ontwerp om er op te wijzen waar de beperkingen in de tekst zijn ingeschreven.

Een eerste beperking is vervat in artikel 7 waarin wordt gesteld : „die gemiddeld honderd of meer werknemers tewerkstelt.”

Een tweede beperking : „als de meerderheid van de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad erom

verzoekt”.

Een derde beperking : „Het verzoek kan enkel gericht worden aan de commissie, indien uit de bespreking van het verslag van de bedrijfsrevisor, vermeld in de wet van 20 september 1948, blijkt dat de ondernemingen naar moeilijkheden evolueren.”

Een vierde beperking : „De commissie verricht de in artikel 7 bedoelde analyse, aan de hand van volgende gegevens : . . .” Men somt deze op in artikel 8.

Een vijfde beperking sluit aan bij het geven van ruchtbaarheid aan dit decreet.

Ik ben het met verschillende van deze beperkingen eens, te beginnen met de laatste, meer bepaald het ruchtbaarheid geven aan de gegevens.

Ik wil er onmiddellijk aan toevoegen dat het mij verheugt wat ter zake in de Commissie is gebeurd, met name het maken van een onderscheid tussen bedrijfs-technische en bedrijfs-economische informatie. Op dat vlak heeft de verklaring van de Voorzitter van

de Executieve mij gerustgesteld.

Een vierde beperking – waarmede mijn fractie het eveneens eens is – is dat het om een meerderheid van de personeelsafgevaardigden gaat. Na onderzoek van de toestand lijkt mij dit logisch te zijn, wat aanvankelijk voor mij niet zó was, omdat de bedrijfsrevisor toen niet werd vermeld. Thans vind ik dat de beperking het verslag van de bedrijfsrevisor als basis te stellen in gans dit decreet overdreven overkomt.

Ten slotte ben ik het niet eens met de beperking van de honderd werknemers omdat, naar mijn analyse inzake mogelijke falingsgraad de ondernemingen belangrijker zijn die zich situeren tussen de vijftig en de honderd werknemers.

Mijnheer de Voorzitter, bij de artikelsgewijze bespreking heb ik drie amendementen overgehouden : ten eerste, een amendement dat ertoe strekt de honderd werknemers tot vijftig werknemers te herleiden. Ter zake baseer ik mij op de cijfergegevens vervat in het verslag. Zij tonen inderdaad

Bespreking van het decreet-Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid. Links : de heer L. Bril (PVV). Rechts : PW-fractievoorzitter E. Beysen

De Batselier

aan dat ondernemingen vanaf vijftig werknemers in grotere mate met deze problematiek te kampen hebben, dan ondernemingen waarvan het aantal werknemers boven de honderd ligt. Wanneer men de analyse maakt van de oorzaken van de falings van bedrijven gaat het ten eerste, om het product zelf ; ten tweede, om kosten en de financieel-economische situatie, ten derde, om het feit dat vijftig procent van de falingen voortspruiten uit gebrek aan goed management. Deze beheersmoeilijkheden komen veel meer voor in ondernemingen waarvan het aantal werknemers tussen vijftig en honderd werknemers ligt, dan in ondernemingen waarvan het aantal werknemers hoger ligt. Dit is bijgevolg de reden waarom wij vijftig werknemers in het decreet wensen in te schrijven.

Een tweede amendement handelt over het feit dat de bedrijfsrevisor een verslag moet maken voor het bekomen van een tussenkomst.

Vervolgens kom ik in een derde amendement tot het grondig onderzoek dat de ondernemingen zelf kunnen vragen en toevertrouwen, niet aan de Commissie, maar aan een privé studiebureau of een studiebureau dat zij zelf aanduiden. Dat principe is in artikel 9 gesteld.

Mijn verzoek is dat het privé studiebureau geen aanbevelingen zou doen, maar dat de Commissie dit zou doen. Dit amendement werd in de Commissie nipt verworpen. Ik hecht er aan dit amendement te handhaven en daarvoor een meerderheid te vinden. Wij wensen inderdaad de Commissie meer kracht te geven. Indien men vijftien of twintig ondernemingen per jaar zou kunnen treffen, waarvan de helft zich bij een privé studiebureau meldt, – want het zijn juist die ondernemingen die sterk genoeg zijn om een privé studiebureau te vragen – heeft de Commissie haast geen werk meer. Het wordt dus een Commissie op papier.

Vandaar mijn vraag om de commissie zelf de nodige aanbevelingen te laten doen. Ik hoop dat ik in de Commissie – waar ik wel op het begrip van heel

wat leden kon rekenen – ditmaal een meerderheid zal vinden om mijn amendement te steunen. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Olivier heeft het woord.

De heer M. Olivier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, het ontwerp van decreet, dat hier vandaag aan de orde is, kadert volkomen in het beleid van de Vlaamse Executieve en is tevens de concretisering van de bezorgdheid voor het behoud en de verbetering van de werkgelegenheid.

We feliciteren dan ook collega Deprez voor zijn uitvoerig en gedocumenteerd verslag. Het geeft niet alleen de bespreking weer maar is ook voorzien van bijlagen die heel interessante informatie bieden.

„Voorkomen is beter dan genezen” zegt het spreekwoord. Dit is zeker het geval in het bedrijfsbeleid. In de memorie van toelichting worden enkele redenen opgegeven waardoor bedrijven in moeilijkheden komen. Ze kunnen met evenveel andere voorbeelden aangevuld worden : het nemen van al te grote risico's – onevenwichtige financiële structuren, niet-oordeelkundige aanpak van de afzetgebieden, wanbeheer, tekort aan management, problemen van opvolging, gebrekkige verstandhouding binnen het kader, ruzies en dergelijke.

In een tijd van welvaart komen dergelijke moeilijkheden niet zo vlug aan de oppervlakte ; in een achteruitlopende economie zijn dergelijke bedrijven het eerste slachtoffer. De ervaring heeft geleerd – en leert ons nog altijd – dat ondernemingen, die dreigen overkop te gaan of reeds overkop gegaan zijn in vele gevallen konden worden gered. Men heeft angstvallig of moedwillig de ernst van de situatie verzwegen tot het onvermijdelijke gebeurde. Pas wanneer het te laat is, worden noodkreten geslaakt en wordt hulp en begeleiding in overweging genomen. Omwille van de soms belangrijke tewerkstelling wordt dan beroep gedaan op de overheid om „bij te springen”. Politiekers worden in het veld gestuurd. Al te dikwijls wordt vastgesteld dat de onderneming zelf geen klaar zicht heeft op de situatie.

Vanuit politiek – en laat ons zeggen „electoraal” oogpunt – wordt de overheid onder druk gezet om toch met nieuwe middelen bij te springen. Diezelfde overheid wordt dikwijls verweeten geen begrip op te brengen voor de situatie. Het moet lastig zijn aan dergelijke druk te weerstaan. Toch hebben we herhaaldelijk moeten vaststellen dat een weigering van steun de beste oplossing was. Dit kon men niet zeggen van andere streken in ons land.

Begin 1978 deed GERV reeds voorstellen voor een beleid inzake ondernemingen in moeilijkheden. Zij somde de voordelen op van een preventief beleid ten opzichte van een curatief optreden : ik citeer :

- de gestelde objectieven, met name het behoud van de maatschappelijke nutsfunctie en de bedrijfseconomische leefbaarheid zullen gemakkelijker en terzelfdertijd kunnen bereikt worden, zonder dat ze met elkaar in tegenstrijd komen ;

- de objectiviteit in de benadering van de problematiek wordt groter ;

- het aantal mogelijke oplossingen blijft groter, daar meer mogelijkheden voor sanering openblijven ;

- het verdere verloop van de reddingsprocedure scheidt minder problemen ;

- eventueel noodzakelijke overheidssteun kan beperkt gehouden worden.

Laat ons toe te zeggen dat de goedkeuring van dit decreet al te lang uitgebleven is. Mochten we dit instrument reeds enkele jaren gebruikt hebben, zouden heel wat arbeidsplaatsen gered geweest zijn en zou onze werkloosheid wat minder dramatische gevolgen gehad hebben.

Het aantal faillissementen is tussen 1977 en 1982 voortdurend blijven toenemen. Vooral 1980 en 1981 waren bijzonder slechte jaren. Respektievelijk 20 procent en 17 procent meer falingen dan het jaar voordien. Vanaf het jaar 1983 nam het aantal faillissementen opnieuw af, -2,7 procent in 1983 en -2,2 procent in 1984.

Vooraf bij de kleinste bedrijven nam

Olivier

het aantal faillissementen sterk toe. Op 100 falende ondernemingen waren er in 1983 50 zonder tewerkgesteld personeel, 30 met minder dan 5 personeelsleden, 8 met 6 tot 10 personeelsleden, 6 met 11 tot 50 personeelsleden en 7 met méér dan 50 personeelsleden

Het aantal werknemers dat het slachtoffer was van een bedrijfssluiting liep in 1981 op tot 37.701 eenheden, in 1982 tot 21.475, in 1983 tot 25.314 en in 1984 waren dit er 15.995 of samen 100.485 in 4 jaar tijd. Dit wil natuurlijk niet zeggen dat het „preventief beleid” het verlies van deze tewerkstelling zou vermeden hebben. We zijn er evenwel van overtuigd dat een preventief beleid, mits vroegtijdige informatie en systematisch onderzoek, toch een en ander zou afgezwakt hebben.

Zoals de toelichting zelf zegt moet een „preventief bedrijfsbeleid” stoeien op dialoog, overreding en begeleiding en niet op een rechtstreeks dwingend overheidsoptreden. Zodra door de Commissie signalen worden opgevangen dat een onderneming in moeilijkheden dreigt te geraken, zal een gesprek op gang gebracht worden, eventueel een grondig onderzoek uitgelokt en zullen suggesties geformuleerd worden. De onderneming zal steeds vrijelijk mogen beslissen al dan niet in te gaan op de informatie of de geformuleerde suggesties.

Deze Commissie zal, uit de opgedane ervaring, conclusies kunnen trekken om niet alleen aan de betrokken onderneming, maar ook aan de Vlaamse Executieve suggesties te doen voor het geheel van het bedrijfsleven. Uit de fouten van het verleden tkan geleerd worden.

Uit verslagen van bedrijven in moeilijkheden kunnen conclusies getrokken worden in verband met een toekomstig positief beleid.

Een preventief beleid staat voor een creatief en actief bedrijfsbeleid zeker niet in de weg. Een preventief beleid kan bijdragen tot het vrijwaren van de bestaande tewerkstelling en het ontwikkelen van nieuwe werkgelegen-

heid. De aanwezigheid van leden met beroepservaring, die deskundig zijn inzake bedrijfsbeheer en bedrijfsfinanciën, staat hiervoor borg. Deze nieuwe cel zal heel wat beter werken dan de zogenaamde dienst van „knipperlichten” die we totnogtoe kenden.

Tijdens de bespreking in de Commissie en uit commentaren in bepaalde pers is over dit ontwerp van decreet sterke kritiek geuit.

(Onderbreking van de heer Denys)

Mijnheer Denys, ik heb uw betoog aandachtig gevolgd. Voor het grootste gedeelte kan ik akkoord gaan mat wat u zegt. Ik kan het echter niet eens zijn met het feit dat u denkt dat bepaalde van de vertegenwoordigers in dit halfrond de unieke spreekbuis zijn van de vakbonden

Ik kom thans terug tot de verklaringen in de pers. Ofwel wil men de problemen niet zien ofwel steken er andere bedoelingen achter. Sommigen voelen zich gerold of bedrogen. Onze fractie stelt zich de vraag waarom en hoe ? Wanneer men de werknemers als volwaardige partners beschouwt, wanneer men pleit voor een overleg-economie, overlegstructuren, voor inspraak, medebeleid, het opnemen van verantwoordelijkheid, is het dan ook niet meer dan normaal dat ook werknemers mede betrokken worden in het bepalen van de doelstellingen van hun bedrijf wanneer het goed gaat, maar ook wanneer het slecht gaat. Heel wat bedrijven zijn uit de moeilijkheden geraakt met de hulp en de steun van vertegenwoordigers van de werknemers en van bepaalde syndicale organisaties.

Daarvoor zijn precies de overlegstructuren in het leven geroepen, werd een wet op het bedrijfsrevisorat gestemd enz. Of willen deze mensen opnieuw de klok achteruit stellen ? Laten we hopen van niet. Een onderneming kan alleen goed werken wanneer er wederzijds vertrouwen heerst, wanneer de beheerders en werknemers samenwerken om de doelstellingen te bereiken.

Ik raad dan ook de stellers van dergelijke artikels aan de studie van Professor de Woot van UCL „Le Manage-

ment stratégique des groupes industriels” ter hand te nemen. Hierin stelt hij het volgende : „Men komt tot de bevinding dat die ondernemingen de beste resultaten boeken inzake vernieuwen en versteviging van hun economische positie steeds uitgaan van een gespecialiseerde produktie, van een permanente aanpassing van hun werkingsstructuren en beheersmethodes en vaak ook koploper zijn in het nemen van initiatieven op het sociaal-politieke vlak. Wat dit laatste betreft trachten ze op die manier de interne en externe sociale consensus, die noodzakelijk is voor het voortzetten van de activiteit, in de hand te werken.

De best presterende ondernemingen brengen een eigen ondernemingscultuur tot ontwikkeling waardoor de kaderleden en de werknemers gemakkelijker bij de leiding worden betrokken. Professor de Woot legt zeer duidelijk de klemtoon op het belang van de sociale innovatie. Vaak weten de ondernemingen zeer goed wat ze willen op het technische en het financiële vlak doch hebben ze geen idee van het sociaal beleid dat ze willen voeren. Volgens hem hangt het overleven van de Europese bedrijven af van hun vermogen om zich op het sociale en politieke vlak aan te passen ; de meesten zijn er nog steeds niet toe gekomen een sociale strategie tot ontwikkeling te brengen. Zeer belangrijk in dit opzicht noemt hij de ontwikkeling van een beheersstijl die duidelijk is en op voldoende overleg berust.”

Na deze studie gelezen te hebben zal men ook wel klaarder inzicht hebben in het preventief beleid en wat er mee bedoeld wordt.

We hopen dat dit decreet en de Vlaamse Commissie voor Preventief Beleid in haar werking weinig zal moeten optreden en, wanneer dit moet, op een creatieve manier suggesties kan doen om het kwestieus bedrijf te helpen en te begeleiden tot een nieuwe leefbare entiteit. We zullen dan ook dit decreet goedkeuren in het belang van onze Vlaamse economie, het behoud en uitbreiding van de werkgelegenheid om zo tot een méér welvarend Vlaanderen te komen. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer O. Van Ooteghem : Mijnheer de Minister, geachte collega's, het voorliggende ontwerp werd grondig besproken in de Commissie. We zijn zeker niet over één nacht ijs gegaan. Er werden tal van amendementen ingediend en besproken. Die amendementen werden gedeeltelijk aanvaard, maar toch was er bij de eindstemming geen consensus.

Het ontwerp werd overigens door een wisselmeerderheid goedgekeurd. Die wisselmeerderheid was zeker geen gevolg van een of ander duister politiek akkoord, wat sommigen ook mogen denken.

Het is veeleer zo dat het ontwerp voor de enen te ver gaat en voor de anderen niet ver genoeg. Het werd uiteindelijk aanvaard door die leden van de Commissie die tegenstanders zijn van sociaal-economische polarisatie.

Ik dank de verslaggever die de Commissiewerkzaamheden zeer precies en overzichtelijk heeft weergegeven. Anderzijds betreur ik dat sommige tabellen die ons ter beschikking werden gesteld geen enkele actualiteitswaarde meer hebben. Dit werpt een schril licht op de traagheid waarmee in dit land sommige statistieken worden opgesteld en gepubliceerd.

Wat ik nog meer betreur is dat tijdens en na de Commissiebesprekingen onjuiste informatie over onze werkzaamheden werd verstrekt door de weekbladpers. Ik dacht dat de leden van de Raad voldoende politieke deontologie zouden moeten in acht nemen om geen manifest onjuiste mededelingen aan de media over te maken.

Wat de grond van de zaak zelf betreft, denk ik dat, door het aanvaarden van sommige amendementen de scherpe hoeken werden afgerond. Bovendien ben ik van mening dat ideologische scherpelijperij ter gelegenheid van dit decreet totaal misplaatst zou zijn.

Het is in het belang, zowel van de werknemers als van de werkgevers, dat bedrijven in moeilijkheden tijdig worden opgespoord en zo mogelijk

worden geholpen. Ook de Vlaamse Gemeenschap heeft belang wij goed gerunde ondernemingen. De bevolking zal het ermee eens zijn dat de Vlaamse Regering er via de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid over waakt dat de expansiesteun en gewestwaarborgen niet in bodemloze putten verdwijnen.

Nadat wij in artikel 7 de waarborg hebben gekregen dat niet iedereen zo maar een analyse van de financieel economische toestand van een bedrijf kan uitlokken om daardoor de credibiliteit van een firma in het gedrang te brengen, en aangezien de leden van de Commissie en de ambtenaren in artikel 12 tot de grootst mogelijke discretie zijn gehouden, denken wij dat de eventuele bezwaren tegen het ontwerp werden uit de weg geruimd. Onze fractie zal dan ook het ontwerp goedkeuren.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zou de Voorzitter en de leden van Commissie voor Economie en Werkgelegenheid van de Vlaamse Raad willen danken voor de constructieve wijze waarop de bespreking over dit ontwerp werd gevoerd. De verslaggever, de heer Deprez, heeft over deze besprekingen een zeer waarheidsgetrouw entegelij kertijd overzichtelijk verslag gebracht. Bij de aanvang van deze vergadering heeft hij trouwens nog bewezen dat hij de stof goed kent.

Ik wil drie algemene bemerkingen maken om daarna te antwoorden op de argumentatie van de heer De Batselier in verband met zijn amendementen.

Een eerste bemerking is dat terecht werd gezegd dat dit decreet laat komt. Wij hadden natuurlijk heel wat gewonnen indien dit decreet veel vroeger tot stand was gekomen. Bovendien is het laat in verhouding tot het eerste luik van het beleid ten opzichte van ondernemingen in moeilijkheden dat reeds sedert 1982 van toepassing is. Daarin werden een aantal principes duidelijk voorop gesteld die trouwens tot nog toe zonder enige uitzondering werden toegepast. Het is mijn bedoe-

ling, ook naar het eind van de legislatuur, deze principes over de ondernemingen in moeilijkheden rigoureuus toe te passen.

Het decreet, zoals het nu voorligt, werd in de Commissie grondig besproken en daaruit is een algemene houding af te leiden, met name dat wij het hele systeem van de preventie willen baseren op het overleg binnen de ondernemingen. Ik geloof dat dit essentieel is, omdat niemand erbij geholpen is dat binnen een onderneming moeilijkheden worden opgesteld en men bijgevolg deze ook niet langs een tekst moet organiseren. Vandaar de houding die wij hebben aangenomen op het stuk van de vraag van de werknemers. Zij kan alleen uitgaan van de werknemers van het bedrijf en indien de meerderheid zich daarmee akkoord verklaart. Er zijn dus geen invloeden van buitenuit. Dezelfde redenering blijkt uit een groot aantal andere beschikkingen van het decreet.

Het is niet juist dat door dit decreet aan de ondernemingen bij komende administratieve verplichtingen worden opgelegd, want de Commissie zal bij haar algemene doorlichting zich aan bestaande documenten houden en in geen geval aan de ondernemingen bij komende verplichtingen opleggen. Dit mag er natuurlijk ook niet toe leiden dat het een onderzoek pro forma is. Het onderzoek moet duidelijk worden gedaan en steunen op objectieve gegevens. Wanneer deze Commissie goed werkt zullen de ondernemingen zeer vlug tot het besef komen dat dit voor hen een belangrijke hulp is.

Tijdens de bespreking hebben wij het decreet op verschillende punten gewijzigd. Men mag niet aan de Minister verwijten dat hij doof is geweest voor argumenten die door de leden van de Commissie naar voren werden gebracht om bepaalde punten te wijzigen. Overigens, in een aantal gevallen ging het om een duidelijke verbetering van de tekst en het beter in overeenstemming brengen met wat in het VESOC was afgesproken.

Het verwondert mij dan ook enigszins dat de heer De Batselier nog amende-

Geens

menten heeft ingediend, meer bepaald op de artikelen 7 en 9. Het zijn precies deze beide artikelen die in de Commissie aanleiding hebben gegeven tot de meest uitvoerige bespreking, eerst en vooral wat betreft de grens van de ondernemingen tot 100 dan wel tot 50 werknemers. Het cijfer „100” van de ambtshalve doorlichting steunt op een consensus met de sociale partners. In het VESOC is men daarover akkoord geraakt. Nu weet ik wel, hoe lager men gaat in de dimensie van de ondernemingen, hoe groter het risico is dat moeilijkheden zich voordoen. Rijken wij maar rondom ons. Wanneer wij de statistieken bekijken van de falingen, dan is het aantal falingen omgekeerd evenredig met de dimensie van de ondernemingen. Wanneer het hier gaat om een duidelijk optreden van de overheid, via hulp tot het voorkomen van moeilijkheden, dan is het vooral in functie van het maatschappelijk belang van een bepaalde onderneming. Iedereen weet, en alle collega's van de Raad kunnen dit bevestigen, dat voor een kleine onderneming die failliet gaat geen betogingen worden georganiseerd, en niet op de politici beroep wordt gedaan. Dat gebeurt alleen wanneer het gaat om bedrijven die een bepaalde omvang hebben zodat hun impact op de regio belangrijk is. Wij hebben ons dus beperkt tot deze ondernemingen boven de 100, omdat daar een algemene dimensie meespeelt en ook omdat wij hier op een nieuw terrein zitten. Laten wij dus met deze reeks van ondernemingen het systeem op gang brengen. Indien blijkt dat het systeem succesrijk is, kan het later nog worden uitgebreid. Maar daarover zal worden beslist - na overleg met de sociale partners - in zijn definitieve wijziging door de Vlaamse Raad. We moeten ook zien dat wij de zaken ordentelijk organiseren en bijgevolg is het nuttig te blijven bij de grote ondernemingen.

In navolging van wat ik in de Commissie heb gezegd, wil ik de Raad uitdrukkelijk verzoeken zich bij de tekst te houden, zoals hij na grondige bespreking in de Commissie, op voorstel van de Executieve, is opgemaakt.

In verband met artikel 7 is nogal wat

te doen geweest over de tweede zin van de tweede paragraaf, waarin zeer duidelijk wordt gerefereerd naar de opdracht van de bedrijfsrevisoren. Ik ben gelukkig dat wij dit onderzoek hebben gedaan. Wij hebben verwezen naar een nieuwe wetgeving die in het Parlement is tot stand gekomen en die ongetwijfeld van aard is om de gegevens die betreffende de ondernemingen tot stand komen, te verbeteren. Het was bijgevolg ook logisch dat wij daarnaar refereerden. Het verslag van collega Deprez verwijst daar uitvoerig naar. Ik heb de indruk dat op die manier de oorspronkelijke tekst duidelijk werd verbeterd. Ik pleit dus onomwonden voor het behoud van deze zin.

De heer De Batselier heeft met betrekking tot artikel 9 een ander amendement weerhouden. Hij stelt voor dat het tweede lid van artikel 9 zou worden aangevuld met de zinsnede : „en doet de commissie de nodige aanbevelingen”. In de huidige tekst staat dat, wanneer de onderneming overgaat tot een grondig onderzoek, zij de keuze heeft tussen de Commissie zelf, een studie bureau of welkdanige inrichting die bekwaam is dergelijk grondig onderzoek te doen. De tekst voorziet dat de resultaten van het grondig onderzoek, wanneer het wordt gedaan door een instelling buiten de Commissie, aan de Commissie moeten worden overgemaakt. Hetzelfde blijkt ook uit de tekst die bepaalt dat aan de Commissie, vanwege de ondernemingen, het gevolg wordt medegedeeld dat aan de aanbevelingen wordt gegeven. De aanvulling van de heer De Batselier lijkt mij dan ook overbodig. Het inlassen van de tekst zal trouwens voor gevolg hebben dat men de Commissie in haar opdracht tekort doet en men haar niet de bewegingsruimte geeft die zij moet hebben om haar taak naar behoren te vervullen.

Mijnheer de Voorzitter, ik vraag dat de Raad zich zou aansluiten bij de tekst zoals hij door de Commissie met een grote meerderheid werd goedgekeurd. Ik signaleer nog even dat de leden die zich bij de tekst niet konden aansluiten, zich hebben onthouden. Dit gebeurde wellicht ingevolge een aantal detailbemerkingen. Tijdens de bespreking heb ik kunnen vaststellen dat, zoals hier, over het principe zelf

iedereen akkoord gaat en dat we dit willen opbouwen in een geest van samenwerking binnen het bedrijf. Het ogenblik is niet geschikt om bijkomende moeilijkheden te creëren door in de onderneming systematisch een wig te drijven tussen werknemers en werkgevers.

In het sociaal overleg gaan wij ervan uit dat het beide essentiële partners zijn van het overleg. Wanneer wij in deze geest handelen zal de toekomst duidelijk uitwijzen dat wij met dit decreet goed werk hebben gedaan. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier : Ik wil de Minister nog even doen opmerken dat het derde amendement geen totaal nieuw amendement is. Ik heb dat nergens verklaard. Op bladzijde 19 van het verslag staat : „De heer De Batselier had nog een amendement ingediend om in fine van het tweede lid toe te voegen : „maar telkens doet de commissie de nodige aanbevelingen”. Nu luidt het amendement : „en doet de commissie de nodige aanbevelingen”. Ik neem aan dat dit een identiek amendement is. Het is maar nipt verworpen door de Commissie, met 8 stemmen tegen 5.

Minister G. Geens : Wij hebben allebei gelijk. Het is precies in mijn antwoord vervat. Ik heb gezegd dat het impliciet in de tekst zit.

De heer N. De Batselier : U hebt gezegd dat het een nieuw amendement is en dat het bijgevolg niet juist is.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (**Nee**)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespre-

Voorzitter

king genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

De heer Brill heeft het woord.

De heer L. Brill (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, laat mij toe vooreerst duidelijk te stellen dat ik niet het officieel standpunt van de PW-fractie belicht.

Ik spreek in persoonlijke naam om die manier het officieuze standpunt te kunnen vertolken.

Mijnheer de Minister, het idee zelf van een preventief beleid tot voorkoming van faillissementen kunnen wij volledig bijtreden, maar niet de manier waarop u het wil realiseren.

Op een ogenblik dat men de mond vol heeft van deregulering om de bedrijven de zo noodzakelijke economische bewegingsruimte te geven die ze nodig hebben, gaat u de ceintuur wat strakker toehalen.

Inderdaad, de bedrijven hebben een vrij moeilijke tijd achter de rug, echter al te vaak veroorzaakt door een veel te streng sociaal economisch keurslijf.

Door dat sterk sociaal keurslijf, opgedrongen vanaf de jaren zestig - terwijl de opeenvolgende Regeringen vooral van ACW-AB W signatuur passief toekeken en op die manier mede verantwoordelijk zijn voor de moeilijkheden - konden vele bedrijven, vooral vanaf de periode 1974-1975, moeilijk reageren op de zich snel wijzigende economische marktsituatie.

Nu hebben een deel van diezelfde regeringsverantwoordelijk ken het lef om de bedrijfsleiders en de kaderleden met de vinger te wijzen en met alle zonden van Israël te overladen.

Wat zien wij gebeuren ? Geen deregulering, maar wel een reeks nieuwe verplichtingen.

Ten eerste, het decreet betreffende de

milieuvergunningen dat zeker een extra pakket administratieve rompslomp met zich zal brengen.

Ten tweede, de wet op het bedrijfsrevisorat.

Ten derde, het decreet houdende de oprichting van een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid.

Minister G. Geens : U hebt dat toch ook allemaal mee goedgekeurd.

De heer L. Brill : Inderdaad, maar het wordt van het goede te veel.

Dat alles probeert men nu met stille trom op het einde van de legislatuur erdoor te jagen. Ik zou willen vragen waar de reactie van het NCMV blijft. Ook zij zijn zeker niet gelukkig met dat preventief beleid. Dan is er nog een „Vlaamse” commissie - waarom weer opnieuw die Vlaamse bedrijven extra belasten - voor „preventief” bedrijfsbeleid. Akkoord met de term zelf, maar niet met de toepassingsmodaliteiten. **(Onderbreking van de heer Olivier)**

Ik heb duidelijk gezegd dat ik in mijn persoonlijke naam spreek. Ik heb geen monopolie gevraagd.

De Voorzitter : Mijnheer Brill, u heeft maar vijf minuten spreektijd. **(Twistgesprekken tussen de heer Olivier en de heer Brill)**

De heer L. Brill : Het opzet is zeer duidelijk. Onder het mom van faillissementen te voorkomen, geeft u de vakbonden voor de zoveelste maal meer inspraak. Dit betekent dat u een nieuw conflictmodel inbouwt en dit in bedrijven met een tewerkstelling van meer dan 100 personen.

Een tweede drogreden is voorstander te zijn van een harmoniemodel.

Mijnheer de Minister, collega's, hebt u reeds een bedrijf met minimum 100 tewerkgestelden geleid ? Hebt u reeds sociale onderhandelingen gevoerd ? Hebt u reeds het hoofd moeten bieden aan overdreven financiële eisen, die men tegen beter weten in, heeft moeten toegeven onder de druk van stakingen ? Wat erger is, in het verleden, is dat het de tewerkstelling en de koopkracht van de arbeiders niet ten

goede is gekomen. Het heeft ten slotte veel bedrijven in moeilijkheden gebracht. Het leiden van een bedrijf is in elk geval iets anders dan het leiden van een Kabinet of van een vakbond.

Men spreekt van 4000 faillissementen per jaar, maar laten wij op een objectieve manier deze cijfers ontleden. Er zijn er inderdaad 4000, gelukkig in dalende trend, en dat is minder dan één procent van het totale bedrijvenbestand. 87 procent van de faillissementen doet zich voor in bedrijven beneden de 50 arbeiders, 2 procent in bedrijven met 50 en meer arbeiders en 64 procent in bedrijven met nog geen 4 personen tewerkgesteld. Wat doet men hier ?

Met andere woorden, hooguit - en hieromtrent bestaat geen discussie ; dit werd in de Commissie toegegeven - heeft dit betrekking op tien à vijftien bedrijven, zijnde, 0,0001 procent van het ganse bedrijvenbestand. Voor slechts een tiental bedrijven wil men nogmaals de greep op de bedrijven versterken door bepaalde balansanalyses uit te voeren en zo nodig aan de ondernemingsraad mede te delen.

Voor tien bedrijven - en dit is een nationaal cijfer - zal men 2.222 Vlaamse bedrijven een nieuw sociaal conflictmodel aansmeren. Nochtans heeft de overheid reeds middelen genoeg om bedrijven in moeilijkheden op te sporen, namelijk de knipperlichten, de rechtbanken van Koophandel en het bedrijfsrevisorat.

Waarom dit decreet ? De analyse van de cijfers toont zeer duidelijk aan dat het „officieel” argument geen steek houdt. Wat is er dan wel ? En men zou er beter openlijk voor uitkomen. Via een zeer scherpe balansanalyse wil men nog eens extra gegevens aan de vakbonden doorspelen, die er dan op het gepaste moment gebruik of misbruik zullen van maken, dit op een ogenblik dat quasi iedereen het erover eens is dat men het te strakke sociale keurslijf van de bedrijven moet afrukken.

Mijnheer de Minister, vele KMO's durven geen aanwervingen meer doen uit schrik voor te verregaande sociale verplichtingen. Ook quasi iedereen is akkoord met het feit dat de huidige

Bril

„oversocialisering” voor de tewerkstelling remmend werkt.

Zoals de regeringen van ACW-ABW-strekking uit de jaren 60 en 70 op lange termijn door hun onzinnige eisen een asociale politiek hebben gevoerd - en dit is overduidelijk - zo wurgt de Vlaamse Regering nu nog eens extra het bedrijfsleven. Nochtans spreekt de huidige Vlaamse Executieve over „Flanders Technology”, het paradepaardje, maar in privé-gesprekken laat men zich minachtend uit over de bedrijfsleiders, omdat hooguit 10 bedrijven per jaar in moeilijkheden geraken. Daarom wordt werkelijk iedereen over dezelfde kam geschoren. Op 10 bedrijven - nationaal gezien - betekent dit slechts 0,3 procent voor Vlaanderen.

Hoeveel meer recht van spreken hebben de bedrijfsleiders niet wanneer men het heeft over het bankroet van vadertje Staat. Laat iedereen eens voor zijn eigen deur veges !

Omdat de Vlaamse Regering getraumatiseerd is door bepaalde faillissementen, onder andere van Nobels-Peelman, moeten alle andere bedrijven daarom worden gevisieerd en met de vinger gewezen ? Trouwens, een getraumatiseerde kan geen juiste beslissingen nemen.

Vandaar mijn voorstel. Eens het trauma achter de rug . . . (**onderbreking van de heer Olivier**). Wat zegt u, mijnheer Olivier, over mijn firma ?

De heer M. Olivier : U moet niet getraumatiseerd zijn !

De heer L. Brill : Ik wil u klaar en duidelijk stellen dat, wat mij betreft, een duidelijk onderscheid is tussen mijn eigen bedrijf en mijn politieke overtuiging. De mensen in mijn eigen arrondissement en in Roeselare, waar ik gemeenteraadslid ben, weten dit zeer duidelijk. U spreekt over zaken die u in het geheel niet kent.

Laten wij dan ook terugkeren tot de oorspronkelijke tekst van artikel 9, met name „de aanbevelingen worden slechts medegedeeld aan de ondernemingsraad wanneer de meerderheid van de personeelsafgevaardigden het

vragen en wanneer het bedrijf zelf erom verzoekt.”

Waarom deze terugkeer naar de oorspronkelijke tekst ? Ten eerste, om een nieuw sociaal conflictmodel te vermijden ; ten tweede, het doorspelen van de analyse en ook het onvermijdelijk uitlekken van de aanbevelingen zal een nefaste kettingreactie veroorzaken van banken, klanten en leveranciers, waardoor het sereen zoeken naar oplossingen in de grond zou worden geboord. En wie zal het eerste slachtoffer zijn ? De werknemers zelf en dit had men juist willen vermijden. Wij vragen dat men de bedrijven vrij zou laten ondernemen en dat de woorden uitgesproken op „Flanders Technology” geen holle slagzinnen zouden zijn.

Geef inderdaad het volle vertrouwen aan de Vlaamse bedrijfsleider en kaderlid in plaats van hem op te zadelen met meer controles. Laat hem vrij ondernemen ; slechts dat zal én de tewerkstelling én de Schatkist ten goede komen.

Mijnheer de Minister, het is in die positieve, liberale benadering - een zuiver economische benadering - dat wij uitkijken naar uw antwoord om uit te maken of het officieuze standpunt van liberale parlementsleden ook het officieel standpunt van de Vlaamse Executieve kan worden.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Dan is artikel 1 aangenomen.

Dan gaan wij verder met de artikelsgewijze bespreking.

Hoofdstuk 1 De Commissie

Artikel 2

Er wordt een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid opgericht, hierna te noemen de Commissie.

- **Aangenomen.**

Artikel 3

De Commissie bestaat uit negen le-

den die op grond van hun beroepservaring gekend zijn als deskundigen in bedrijfsbeheer en bedrijfsfinanciën.

De Vlaamse Executieve bepaalt de vergoeding van de leden.

De Vlaamse Executieve benoemt de leden van de Commissie en wijst onder hen de voorzitter aan. Twee leden worden benoemd uit een dubbeltal voorgedragen door de representatieve werknemersorganisaties, twee andere leden benoemd uit een dubbeltal voorgedragen door de representatieve werkgeversorganisaties.

De leden van de Commissie worden benoemd voor een periode van zes jaar. Hun mandaat is hernieuwbaar. Bij de eerste samenstelling van de Commissie wordt het mandaat van de leden voorgedragen door de werkgevers- en werknemersorganisaties evenwel beperkt tot drie jaar, in voorkomend geval de voorzitter uitgezonderd.

Bij gemotiveerd besluit kan de Vlaamse Executieve aan het mandaat, wegens zwaarwichtige redenen of ernstige tekortkomingen, voortijdig een einde maken.

- **Aangenomen.**

Artikel 4

De leden van de Commissie mogen geen functies vervullen die de onafhankelijkheid en de objectiviteit waarmee zij hun mandaat uitoefenen, kunnen belemmeren.

De Vlaamse Executieve treft de nodige maatregelen ter uitvoering van de bepalingen van het eerste lid.

- **Aangenomen.**

Artikel 5

De Commissie wordt in de uitvoering van haar opdracht bijgestaan door ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Executieve bepaalt, na het advies van de Commissie te hebben ingewonnen, de wijze waarop die ambtenaren ter beschikking van de

Voorzitter

Commissie worden gesteld.

- **Aangenomen.**

Hoofdstuk II

Opdracht van de Commissie

Artikel 6

De Commissie heeft tot taak de ondernemingen of exploitatie-eenheden in het Vlaamse Gewest aan te sporen tot een beleid gericht op het voorkomen van moeilijkheden die de leefbaarheid van de onderneming of exploitatie-eenheid kunnen bedreigen.

- **Aangenomen.**

Artikel 7

In het kader van haar opdracht analyseert de Commissie periodiek de ontwikkeling van de financieel-economische toestand van de in artikel 6 bedoelde ondernemingen of exploitatie-eenheden die gemiddeld honderd of meer werknemers tewerkstellen. Voor de toepassing van deze bepaling wordt het gemiddeld aantal werknemers van de onderneming of exploitatie-eenheid berekend op dezelfde wijze als voor de toepassing van artikel 14 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven.

De Commissie verricht de analyse eveneens als de meerderheid van de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad erom verzoekt. Dit verzoek kan enkel gericht worden aan de Commissie indien uit de bespreking van het verslag van de bedrijfsrevisor, zoals voorzien in artikel 15bis, 3° en 4° van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven, blijkt dat de onderneming naar moeilijkheden evolueert.

De Commissie verricht de analyse eveneens als zij erom verzocht wordt door de onderneming of de exploitatie-eenheid zelf of door de Vlaamse Executieve.

De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk op ondernemingen of ex-

ploitatie-eenheden die door of krachtens een wet of een decreet onderworpen zijn aan een bijzonder toezicht van de overheid en waarvan de Vlaamse Executieve de lijst bepaalt.

Bij artikel 7 werden door de heer De Batselier twee amendementen ingediend, luidend als volgt :

„1. In het eerste lid op de vierde regel het woord „honderd” vervangen door het woord „vijftig”.

2. In het tweede lid de tweede zin weglaten.”

Mijnheer De Batselier, heeft u deze amendementen reeds toegelicht ? **(Ja)**
De Minister heeft trouwens reeds op deze amendementen geantwoord.

Artikel 7 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 8

De Commissie verricht de in artikel 7 bedoelde analyse aan de hand van de volgende gegevens :

1. de jaarrekeningen van de ondernemingen of exploitatie-eenheden, als ook alle andere gegevens die van openbare bekendheid zijn ;

2. De gegevens door de ondernemingen of exploitatie-eenheden vrijwillig ter beschikking van de Commissie gesteld ;

3. de gegevens haar door de Vlaamse Executieve ter beschikking gesteld, met uitzondering van bedrijfstechnische gegevens.

- **Aangenomen.**

Artikel 9

Op grond van de in artikel 7 bedoelde analyse doet de Commissie aan de ondernemingen of exploitatie-eenheden alle aanbevelingen die zij in het kader van haar opdracht nuttig of nodig acht. Die aanbevelingen worden eveneens medegedeeld aan de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraad.

De Commissie kan zich belasten met een grondig onderzoek naar de bedrijfseconomische of financieel-economische toestand van een onderneming of een exploitatie-eenheid, als deze erom verzoekt. In dat geval zijn de kosten van het onderzoek ten laste van de onderneming of de exploitatie-eenheid. Indien dit grondig onderzoek niet door de Commissie wordt verricht dan stelt de onderzochte onderneming of exploitatie-eenheid de Commissie op de hoogte van de resultaten van het grondig onderzoek.

De ondernemingen of exploitatie-eenheden delen aan de Commissie het gevolg mede dat zij geven aan de hen gemaakte aanbevelingen, ook wanneer deze voortspruiten uit een grondig onderzoek.

Bij artikel 9 werd door de heer De Batselier een amendement ingediend, luidend als volgt :

„In fine van het tweede lid de woorden” en doet de Commissie de nodige aanbevelingen” toevoegen”.

Ook dit amendement werd reeds toegelicht ? **(Ja)**

Artikel 9 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 10

De Commissie brengt jaarlijks bij de Vlaamse Executieve verslag uit over haar werking en over de resultaten ervan. Dit verslag wordt samen met een evaluatie door de Executieve medegedeeld aan de Vlaamse Raad.

- **Aangenomen.**

Artikel 11

De werkingskosten van de Commissie worden gedragen door de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

- **Aangenomen.**

Hoofdstuk III Zwijgplicht

Artikel 12

Onverminderd de verplichtingen die

Voorzitter

hun door een wet, een decreet of een besluit zijn opgelegd en buiten de gevallen waarin ze in rechte dienen te getuigen, mogen de leden van de Commissie en de ambtenaren die hen bijstaan geen enkele ruchtbaarheid geven aan de gegevens of feiten waarvan zij ingevolge de uitvoering van hun opdracht kennis krijgen.

Dezelfde zwijgplicht rust op al wie ambtshalve van deze gegevens of feiten kennis krijgt.

Overtreding van de bepalingen van dit artikel wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek. De bepalingen van Boek 1 van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85, zijn op die overtredingen van toepassing.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. Wij zullen donderdag 27 juni om 16 uur de aangehouden stemmingen en de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

— 304 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Olivier, verslaggever, heeft het woord.

De heer M. Olivier, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, het ontwerp van decreet dat ter bespreking voorligt, heeft tot doel,

conform de wetten van 8 en 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, de bestaande Gewestelijke Economische Raad van Vlaanderen opgericht in het kader van de wet van 15 juli 1970 houdende organisatie van de planning en de economische decentralisatie om te vormen tot de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.

De GERV heeft gedurende zijn vijftienjarig bestaan heel wat werk gepresteerd. De bijlage bij dit verslag geeft hiervan een duidelijk overzicht. De GERV kwam tussen en gaf advies inzake sociaal-economische aangelegenheden zoals planning, ontwikkelingszones, tewerkstellingszones, het algemeen economisch beleid, economische expansie. Ook was hij bijzonder actief inzake ruimtelijke ordening, waterzuivering, de problematiek van de aanleg van de Linkeroever, de aanleg van staatsnatuurreservaten, het vervoer en verkeer, gaf hij advies inzake spoorwegen, havens, luchtvaartwegen en waterwegen, de problematiek van de regionalisering, decentralisering en werden diverse studies gemaakt.

Deze uitvoerige nota is een waardevolle bijdrage tot het verslag - hiervoor heeft men de GERV in de Commissie heel in het bijzonder bedankt - en geldt tevens als leidraad voor de terreinafbakening.

Mijn uiteenzetting wil ik in twee delen opsplitsen : eerst en vooral de bespreking inzake de samenstelling en de werking. Deze wordt geregeld door de artikelen 3 en 4. De bestaande GERV was samengesteld uit 70 leden, 30 leden uit de politieke wereld zijnde 18 leden van de wetgevende kamers en 12 provinciale verkozenen ; 30 partners : 15 van de representatieve werknemersorganisaties en 15 leden van de sectoren nijverheid, kleine industrie en landbouw en nog 10 andere leden gecoöpteerd omwille van hun economische bevoegdheid.

In de oorspronkelijke tekst van de SERV werden slechts 20 leden voorgesteld, voorgedragen door de representatieve organisaties van werkgevers, middenstand en landbouw en werknemers. Over de samenstelling

werd lang gediscussieerd. Bepaalde leden waren van oordeel dat 10 leden moesten worden toegevoegd ; uiteindelijk heeft men zich tot 7 leden beperkt, aan te duiden door de fracties van de Vlaamse Raad op basis van de evenredige vertegenwoordiging. Ze oefenen geen enkel politiek mandaat uit. Daarenboven kan ook een beroep worden gedaan op deskundigen, tijdelijke of permanente werkgroepen. De opvatting van de werkgroepen is wel enigszins anders dan deze van de huidige GERV. Dergelijke werkgroepen moeten ook kunnen worden opgericht voor de behandeling van de problematiek van bepaalde grote groepen, die niet in de SERV vertegenwoordigd zijn, zoals bij voorbeeld gezinsorganisaties, verbruiksorganisaties, de non-profit sector en andere.

Het tweede belangrijk luik van de bespreking betreft de diverse opdrachten van de SERV. De SERV is een overlegorgaan en ook een adviesorgaan en zal in zijn schoot de stichting „Technologie Vlaanderen” voortzetten.

Het overleg kan tot doel hebben de onderlinge relaties en verhoudingen te regelen alsook het overleg tussen de sociale gesprekspartners en de overheid te organiseren. Wat de adviserende bevoegdheid betreft, dient onderstreept dat deze ruim moet worden opgevat. De materie moet tegelijkertijd sociaal en economisch zijn. Met de term „sociaal-economisch” wordt bedoeld zowel economische problemen in sociale context als sociale problemen in een economische context. Het gaat steeds om een advies, dit wil zeggen dat de politieke beslissingsorganen meester blijven van hun zaak. Over dit probleem werd in de Commissie ruim van gedachten gewisseld.

De SERV heeft een algemene bevoegdheid tot studie, aanbeveling en advies. Het woord „studie” werd bij amendement toegevoegd. Advies wordt gegeven en studies worden gemaakt over alle aangelegenheden bedoeld in de artikelen 107quater en 59bis van de Grondwet voor zoveel zij een sociaal-economische dimensie hebben. De Vlaamse Executieve wint het advies in van de SERV voor alle

Olivier

voorontwerpen van decreet die de algemene aangelegenheden regelen, bedoeld in het artikel 107quater van de Grondwet, meer bepaald het economisch beleid, het energiebeleid, het tewerkstellingsbeleid en het toegepast wetenschappelijk onderzoek, maar ook de voorontwerpen van decreet bedoeld in artikel 59bis – wat onder meer de bijstand aan personen betreft. Dit is ook het geval voor alle ontwerpen van decreet houdende de oprichting, de afschaffing of de verandering van bevoegdheden van instellingen die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen.

Belangrijk is ook te onderstrepen dat ook de Vlaamse Raad, de Vlaamse Executieve in haar geheel of een lid van de Executieve dat ter zake is bevoegd, aan de SERV om advies kan vragen.

Vóór 10 september – en niet vóór 1 september zoals oorspronkelijk was voorzien – brengt de SERV advies uit, niet over de begroting zelf maar over het te voeren begrotingsbeleid, met andere woorden op basis van alle beschikbare gegevens en indicaties.

Ten slotte werd aandacht besteed aan de stichting „Technologie Vlaanderen”. Het ontwerp officialiseert de bestaande toestand ; het personeel behoort tot de SERV. Niet alle onderzoekwerk gebeurt binnen de stichting „Technologie Vlaanderen” maar voor de onderzoeken die eventueel worden uitbesteed, zal de coördinatie gebeuren door het eigen personeel.

De werking van de SERV wordt gefinancierd door een dotatie. Voor de stichting „Technologie Vlaanderen” wordt een afzonderlijke dotatie voorzien.

Na deze ruime bespreking en dit gedurende twee lange vergaderingen werd het ganse ontwerp aangenomen met 10 stemmen tegen 1 onthouding. Wij nodigen de Raad uit een positieve stemming uit te brengen. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Brill heeft het woord.

De heer L. Brill (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Mi-

nister, collega's, ik spreek deze keer niet in mijn persoonlijke naam maar wel namens de PW-fractie. Onze fractie kan zich achter dit ontwerp van decreet scharen, rekening houdend met het belang van een goed functionerend sociaal overleg, dat moet kunnen worden geofficialiseerd met ruime adviserende opdracht en met een advies dat verplicht is maar niet bindend.

Het decreet zelf roept geen nieuwe instellingen in het leven, wat in onze liberale visie onaanvaardbaar zou zijn geweest, maar het gaat om het overnemen van de bestaande GERV. De GERV is inderdaad niet te verzoenen met een eigen wetgevende Vlaamse macht en, ons inziens, is het ook niet normaal dat politiek verantwoordelijken in overlegorganen zetelen.

Mijnheer de Minister, onze fractie spreekt haar tevredenheid uit over het feit dat het aantal leden is teruggeschoefd. Inderdaad, 70 leden waarvan een tiental gecoöpteerd is, is ons inziens te veel om snel en efficiënt te kunnen werken. Desondanks heeft de GERV zeer positief werk geleverd. Wij danken de Minister voor het evaluatieverslag dat hij op vraag van collega Dhoore aan de Commissie heeft laten geworden.

De SERV telt slechts 20 leden, voorgedragen door de representatieve organisaties van werkgevers, middenstand, landbouw en werknemers. Belangrijk voor onze fractie is dat, naast de 20 leden, 7 leden door de fracties van de Vlaamse Raad worden gecoöpteerd. Aan de basis van deze uitbreiding tot 27 leden ligt een amendement van collega Beysen, mede ondertekend door de heer Verhaegen. Wij menen dat een coöptatie van 7 deskundigen de geformuleerde adviezen optimaal zal maken.

Ook andere amendementen om de SERV maximaal operationeel te maken, onder meer in verband met de tijdelijke of permanente werkgroepen, zal onze fractie goedkeuren. Hierop komen wij later nog terug bij de artikelswijze bespreking. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer O. Van Ooteghem (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, vooraf wil ik mijn dank uitspreken aan onze verslaggever voor zijn duidelijk verslag, dat hij in een minimum van tijd heeft moeten opstellen, hierbij genietend van de logistieke steun van onze toegewijde secretaris.

Over dit ontwerp kan ik zeer kort gaan. Onze fractie is steeds voorstander geweest van de overlegeconomie. Wij zijn dan ook van mening dat een brede consensus over basis, doelstellingen, strategie en criteria van het te voeren sociaal economisch beleid, ook en vooral in de huidige periode van economische crisis, ten zeerste nodig is.

Wij weten dat men in sommige kringen de SERV liever had beperkt gezien tot de vertegenwoordigers van de werkgevers en de werknemers alleen. Hoe kan van een brede consensus sprake zijn wanneer de SERV geen enkel contact zou hebben met de verschillende stekkingen in deze Raad. Inderdaad, het is van belang dat de politieke partijen worden geïnformeerd over datgene wat in de SERV leeft en anderzijds dat de SERV voeling zou hebben met de verschillende stromingen en ideeën die in de Vlaamse Raad aanwezig zijn wanneer bij voorbeeld advies moet worden uitgebracht over de persoonsgebonden aangelegenheden.

Mijn persoonlijke ervaring als gewezen lid van het bureau van de GERV is, dat dergelijke contacten voor alle partijen zeer belangrijk zijn. Van deze gelegenheid wil ik gebruik maken om de GERV te danken voor de talrijke belangrijke initiatieven en adviezen van de voorbije jaren. In dit verband verwijs ik naar de uitvoerige lijst in de bijlagen. De leden die deze lijst zullen raadplegen, zullen dan pas beseffen welk nuttig werk de GERV in de voorbije jaren heeft gepresteerd.

De SERV is echter niet alleen een overlegorgaan maar ook een adviesorgaan. Wat mij persoonlijk dwars zit, mijnheer de Minister, is dat de SERV advies mag verstrekken op eigen initiatief, op verzoek van de Vlaamse Raad, op verzoek van de Vlaamse Executieve, op verzoek van één lid

Van Ooteghem

van de Vlaamse Executieve, maar niet op verzoek van één derde van de leden van de Vlaamse Raad. Mijn amendement dat het advies voorziet wanneer één derde van de Vlaamse Raad erom verzoekt, werd immers in de Commissie verworpen. Ik vind het nogal sterk dat één lid van de Vlaamse Executieve zwaarder weegt dan 61 leden van de Vlaamse Raad. De wetgever heeft in de gewone wet van 9 augustus 1980 duidelijk rekening gehouden met de bescherming van de minderheden.

Ik verzoek de Vlaamse Raad het voorliggend ontwerp te willen goedkeuren, maar ik verzoek de Raad eveneens om vooraf het recht op advies van één derde van de Vlaamse Raad in het ontwerp in te schrijven. Op deze manier zullen wij een evenwichtig en democratisch ontwerp tot stand brengen. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, vooreerst wil ik mij aansluiten bij de felicitaties van de collega's voor het uitstekend verslag dat de verslaggever in een zeer beperkte tijd heeft opgesteld ; allen die eraan hebben meegewerkt hebben vlug en goed werk gepresteerd.

Wij verheugen er ons uiteraard over dat een dergelijk overlegorgaan op het niveau „Vlaanderen” wordt geïnstalleerd. De GERV, waarvan ik zelf een lange tijd deel heb uitgemaakt, heeft goede diensten bewezen maar was door de staatsvorming in feite voorbijgestreefd. Eén van de vele kritieken die toen werden geuit, was dat na de wet van 8 augustus 1980 politici adviezen aan zichzelf gaven. Vooral bij de Volksunie was deze kritiek nogal dikwijls hoorbaar, met name dat sommige leden van deze Raad zitting hadden in een eigen adviesorgaan en dus zichzelf adviseerden.

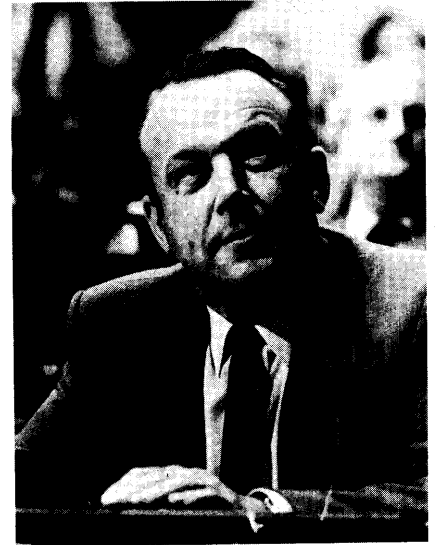
De enige bedenking die ik in verband met dit ontwerp nog wil maken, betreft de samenstelling van de SERV. Ik betreurt dat wij hier een zeer eigenaardige opvatting krijgen over het sociaal overleg. Ik was de mening toege-

daan dat sociaal overleg ofwel bestond, enerzijds, tussen werkgevers en werknemers en, anderzijds, tussen werkgevers, werknemers en overheid, in casu de Vlaamse Executieve. Voor dit laatste overleg bestaat trouwens het VESOC. Wat betreft het overleg werkgevers-werknemers met de SERV als adviesorgaan, zie ik niet in waarom de Vlaamse Raad bijkomende leden moet aanduiden, tenzij om politieke redenen. Inderdaad, bepaalde groepen menen misschien dat zij niet zo goed vertegenwoordigd zijn en zien aldus de kans er ook bij te horen. Afgezien van alle mooie formuleringen die men hierbij kan geven, is dit wellicht de enige werkelijkheid.

In de jaren '45 en '48 toen het overleg in België tot stand kwam, waren de vakbonden nog zeer sterk partijpolitiek getrouwd. Ik meen dat er veel aanduidingen zijn waarom dit de laatste tijd niet meer zo is en dat een standpunt van de ene niet onmiddellijk het standpunt van de andere is. Ik vind dat wij, als Vlaamse Raad, ons door deze nieuwe tekst in feite degraderen.

Volgens dit ontwerp van decreet gaan wij 7 mensen aanduiden, die zullen meewerken aan een advies aan de Vlaamse Executieve of aan de Vlaamse Raad. Deze 7 leden mogen geen politici zijn ; sommigen hebben zelfs durven zeggen dat het **experten** moesten zijn. Achteraf zijn zij van deze idee afgestapt, goed wetende dat geen 7 mensen te vinden waren die expert zijn over al de materies die voor het ogenblik in dit decreet zijn vervat. Bijgevolg worden het zowat „gepolijste” politici, die een andere functie zullen waarnemen. Het VEV heeft in zijn „snelberichten” nr. 23 van 19 juni 1985 er de meest duidelijke verklaring aan gegeven : „Motieven van politieke evenwichten wegen blijkbaar zwaarder dan een zuivere en efficiënte Vlaamse overlegstructuur”. Ik wil deze verklaring ondersteunen. **(Onderbreking van de heren Van Ooteghem en Beysen)** Dit gebeurt mij nog, mijnheer Beysen. Er zijn inderdaad zaken die het VEV vooropstelt en waarmee u wellicht minder akkoord gaat dan ik. Dit bewijst juist dat overleg nuttig is.

Men probeert nu de SERV als overlegorgaan politiek in te kaderen, maar

CVP-Volksvertegenwoordiger M. Olivier, Ondervoorzitter van de Raad, bij de behandeling van het decreet-SERV waarover hij verslag uitbracht

men heeft blijkbaar het eindpunt van de politieke logica niet willen of durven volgen. Inderdaad, wanneer ik een amendement indiende ertoe strekkende dat het mandaat van vier jaar niet op deze 7 leden van toepassing zou zijn en deze bij elke verkiezing mee de verhouding zou wijzigen, was bij diezelfde mensen hiervoor geen meerderheid te vinden. Met andere woorden, men wil wel een politieke relatie, men wil wel de huidige evenredigheid stellen, maar men wil de logica niet doorzetten. Men vreest dat deze verhouding blijkbaar wel eens zou kunnen wijzigen. Men wil dus helemaal niet zo dicht mogelijk bij de vertegenwoordiging in de Vlaamse Raad blijven. Men wil nu gauw en wellicht nog voor het einde van deze legislatuur deze 7 mensen aanduiden om deze toestand voor vier jaar vast te leggen. Dit is de politieke achtergrond van deze zaak en de komende maanden zullen mij daarin gelijk geven, mijnheer Beysen. U heeft hier een politiek koopje gesloten dat in feite het overleg veel meer zal bezwaren dan bijbrengen. Wat deze 7 leden gaan bijbrengen, is voor mij nog altijd een vraagteken ; en als het gaat

De Batselier

over bepaalde organisaties die men erbij zou betrekken, kon dat nog altijd op een andere wijze gebeuren. U weet dat ik ermee akkoord ging op de suggestie in te gaan om een bepaalde werkgroep op te richten – en ook de heer Verhaegen weet dit – juist om die mensen in een andere invalshoek te brengen. Ik meen dat het voor alle duidelijkheid beter was geweest dat op een bepaald ogenblik het overleg in twee werd gesplitst, zodat er een SERV was geweest voor wat de gewestmateries betreft en een ander overleg voor wat betreft de persoonsgebonden materies.

Ik meen dat door de vermenging van de bevoegdheden die wij nu aan de SERV hebben gegeven – en dit is een bedenking die ik mij nu pas maak – wij gewild in dit probleem zijn gekomen en dat sommigen gewild dit probleem hebben aangepakt om een onefficiënte overlegstructuur op te bouwen, maar vooral om te zien dat zij er politiek bij zijn.

Ik stel mij ook vragen bij het feit dat slechts één partij tegenstemt, uiteraard zou ik zeggen, en dat is niet onopgemerkt voorbijgegaan. In feite moest volledig afgestapt worden van een kaderwet van 15 juli 1970. De verklaringen van de Gemeenschapsminister hebben mij daar voor een deel gerustgesteld omdat hij van de invalshoek vertrekt dat die relatie er nu uithalen niet betekent dat wij niet akkoord gaan met de idee van de wet van 15 juli 1970 en dus kan hernoemen worden binnen de discussie die wij vandaag of morgen zullen hebben over de planning in Vlaanderen. Ik zou graag hebben dat hij dezelfde verklaring, die hij in de Commissie heeft gedaan inzake de relatie van de kaderwet van 15 juli 1970 en dit ontwerp, staande houdt in Openbare Zitting. Wellicht kan hij dan het amendement 4 nog intrekken na de verklaring van de Voorzitter.

Wij zullen ons inzake het ontwerp van decreet maar op één punt onthouden, namelijk de samenstelling. De rest van de amendementen is niet van aard om te motiveren waarom wij ze niet zouden goedkeuren. Maar, dat het Vlaams sociaal overleg moet starten onder een gesternte van politieke ak-

koordjes die in de salons worden gemaakt, vinden wij spijtig.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte vergadering, bij wijze van inleiding kan ik alleen maar herhalen wat ik voor het eerste ontwerp van decreet heb gezegd, namelijk dat ook wat dit decreet betreft de bespreking in de Commissie opbouwend was. Wij hebben getracht zoveel mogelijk naar een consensus te streven en meteen ook de tekst te verbeteren. Ik heb de verslaggever lof toegezwaaid. Dit geldt ook, met dezelfde bewoordingen, voor de heer Olivier voor de manier waarop hij over onze werkzaamheden verslag heeft uitgebracht, en dit binnen een zeer korte tijd.

Ik wil het belang van deze nieuwe instelling benadrukken. Deze instelling is niet nieuw, in die zin dat geen bijkomende raad of instelling wordt opgericht. Het is een omvorming van de bestaande Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen naar een Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. Het is een eigen autonoom Vlaams overleg- en adviesorgaan dat, mijnheer De Batselier, terzelfdertijd bevoegd is voor de gewestelijke en persoonsgebonden aangelegenheden. Ik meen dat beide materies op het vlak van overleg en advies dergelijke samenhang vertonen dat deze fusie van bevoegdheden verantwoord is. Bovendien moeten wij ook het aantal instellingen niet gaan vermenigvuldigen. Wij hebben een duidelijk beperktere samenstelling dan de huidige GERV. Dit is belangrijk uit het oogpunt van besparingen, veel belangrijker schijnt mij te zijn dat op die manier de doelmatigheid van het orgaan wordt bevorderd. Gelet op de bevoegdheden, toevertrouwd aan dit orgaan, hecht ik daaraan het grootste belang.

Ik meen dat er twee zaken zijn waar rond nogal wat moeilijkheden bestaan.

Vooreerst inzake de samenstelling. De heer De Batselier heeft een amendement ingediend dat eigenlijk de oorspronkelijke tekst van de Execu-

tieve herneemt, behoudens één punt. Onder paragraaf 4 spreekt hij over de leden van de Vlaamse Raad – ik kom daar zo dadelijk nog op terug – terwijl wij voorzien hadden dat de Raad een beroep kan doen op deskundigen. Wij zijn daar in de Commissie van afgeweken. Wij hebben zeven leden toegevoegd aan de oorspronkelijk twintig voorziene leden.

Waarover gaat het hier ? Het gaat hier niet om politici. Wanneer men de kritiek in de dagbladen daaromtrent leest is deze kritiek niet verantwoord, want het is duidelijk dat werd gestreefd naar prominente persoonlijkheden op sociaal-economisch vlak die bij de advies- en overlegstructuren zouden worden betrokken. Ik herhaal wat ik in de Commissie heb gezegd. Indien het werkelijk komt tot bepaalde regelingen voor het bedrijfsleven, zoals die momenteel ook in de nationale arbeidsraad bestaan – bijvoorbeeld onder de vorm van collectieve arbeidsovereenkomsten – zullen deze zeven leden daar niet bij worden betrokken. De aanwezigheid van deze zeven bijkomende leden slaat zeer duidelijk op de algemene taak ten opzichte van de wetgevende en uitvoerende macht.

Hier werd bewust het cijfer 10 niet aangehouden, opdat men deze 7 leden niet zou beschouwen als een derde pijler. Het overwicht ligt duidelijk bij de sociaal-economische groepen. Dat blijkt ook uit het cijfer. Zij worden benoemd voor vier jaar. Waarom, mijnheer De Batselier ? Omdat het geen politici zijn. Wanneer men de wisseling van deze zeven personen zou afhankelijk stellen van de wisselvalligheden van de verkiezingsdata – wij worden er allemaal regelmatig mee geconfronteerd – zou het karakter van politici daarmee zijn aangevoeld, wat hier niet het geval is. Er worden prominenten aangeduid door de Vlaamse Raad en dit voor een periode van vier jaar, die bijgevolg de samenstelling van de Vlaamse Raad aanzienlijk overschrijden.

Wij hebben bovendien gezegd dat de aanduiding van deze leden niet voor gevolg mag hebben dat de Raad niet onmiddellijk van start zou kunnen gaan. Ik doe dus beroep op de fracties

Geens

van de Raad om zo spoedig mogelijk over te gaan tot de aanduiding van deze zeven leden, zodat de sociaal-economische raad in zijn nieuwe samenstelling zo vlug mogelijk kan opereren.

Ten slotte zijn de zeven leden ook niet betrokken bij de werking van het dagelijks bestuur of van het bureau. Er is dus een zeer duidelijk verschil gemaakt tussen enerzijds de twintig en anderzijds de zeven. Daaruit mag men niet afleiden dat deze zeven leden politici zouden zijn of dat zij dank zij de politici in de instelling worden opgenomen of dat zij daar ook een politieke rol vervullen. Het is ook niet juist dat men met een groter aantal de mogelijkheid zou hebben gegeven aan andere instellingen, zoals bij voorbeeld de Bond van de Grote en Jonge Gezinnen of de Verbruikersverenigingen, om zitting te hebben in deze Raad. De Raad is alsdusdanig niet bedoeld om vertegenwoordigers van deze instellingen op te nemen. Het zijn de fracties van de Vlaamse Raad die zullen zeggen wie het vertrouwen heeft om daarin te zeten. Wij zijn wel tegemoet gekomen aan de vraag, gesteld door de organisaties van bijvoorbeeld de niet-commerciële sector, dus de zogenaamde non-profit-sector of van de gezinsverenigingen of andere instellingen, door uitdrukkelijk de mogelijkheid te voorzien dat werkgroepen kunnen worden tot stand gebracht binnen de schoot van de SERV zelf. Het is dus niet juist dat wij van de SERV een mengelmoes hebben gemaakt, zoals door de heer De Batselier wordt gezegd.

Ik meen dat wij geen moeilijkheden hebben met de bevoegdheden zelf. Het is een adviesorgaan en een advies wordt gegeven aan diegene die beslist. Wanneer de Vlaamse Executieve een beslissing moet nemen, dan wordt haar een advies gegeven. Maar wanneer de Vlaamse Executieve betrokken is of een advies geeft ten opzichte van de nationale Regering, dan kan men redelijkerwijze niet aanvaarden dat men voor deze materies ook nog het advies vraagt van de SERV zelf. Het advies is geen cascade-systeem. Bijgevolg kan ik ook niet in-

gaan op het amendement bij artikel 5, paragraaf 2e, ingediend door de heer De Batselier.

Ik kan wel akkoord gaan met zijn vraag in verband met artikel 12. De heer De Batselier vraagt mij - hij heeft aangekondigd in die hypothese zijn amendement terug te trekken - hier duidelijk te herhalen wat ik ter zake in de Commissie heb gezegd. Welnu, ik herneem tekstueel wat ik in de Commissie heb gezegd. Op de eerste plaats wijs ik erop dat de coördinatietaak van de GERV ten aanzien van de GOM's veelal dode letter is gebleven. Dit is negatief en ter zake niet dienend. Wij zijn in de Executieve bezig met de uitwerking van het concept en de organen voor een Vlaams planbureau. Het is ons vast voornemen de nieuwe Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen op adequate wijze te betrekken in de teksten, in de werking en in het tot stand komen van de organen van de planning.

Ik herhaal bovendien mijn standpunt dat wij met dit decreet nu niet moeten vooruitlopen op het definitieve concept inzake de gewestelijke planning, want de SERV zal in het totaalconcept van de planning worden betrokken.

Mijnheer Van Ooteghem, u die de Voorzitter bent van de Commissie en dit op een zeer objectieve wijze doet, heeft natuurlijk het recht amendementen in te dienen. U maakt daar ook gebruik van. Ik wens uitdrukkelijk te stellen dat het adviesrecht van de SERV in dit decreet alleen wordt geregeld naar de Executieve toe en niet wanneer de SERV uit eigen initiatief een advies uitbrengt. Op dat stuk moet hij zorgen dat hij langs een inwendig reglement de nodige regels vaststelt. De adviesgeving naar de Vlaamse Raad moet door de Vlaamse Raad zelf worden geregeld. Men kan niet aanvaarden dat in deze aangelegenheid de uitvoerende macht mede zou worden betrokken. Het komt aan de Vlaamse Raad toe door middel van zijn reglement de adviesgeving vanuit de SERV te regelen. Wij kunnen daar niet op vooruitlopen. Het is nuttig en wenselijk ter zake de bevoegdheid van de Vlaamse Raad integraal te respecteren.

Ziedaar, mijnheer de Voorzitter, ook

meteen een antwoord op de motivering van de indieners van de amendementen. De gevoerde bespreking, die niet zo heel veel tijd in beslag heeft genomen - aan dit ontwerp werd reeds vroeger door vele instanties werk geleverd - was van die aard dat de zaken duidelijk werden gesteld. Wij kunnen ons het best aansluiten bij het geheel van de tekst, zoals die voorligt. De huidige GERV heeft een overzicht gebracht van zijn werkzaamheden. Die zijn ongetwijfeld positief. Maar, daarvan uitgaande, met de vernieuwde en de beperktere samenstelling en de duidelijke omschrijving van de bevoegdheden zal de SERV evolueren naar een echt overleg- en adviesorgaan. In dit opzicht spiegelen wij ons regelmatig aan het Nederlands voorbeeld, waar een standpunt of een advies ook een politiek evenement is. Welnu, als wij met onze nieuwe SERV tot een dergelijk resultaat zullen en kunnen komen, dan is de omvorming van de bestaande instelling duidelijk verantwoord en is zij drager van grote verwachtingen in de toekomst. **(Applaus)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Hiermee verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis en artikel 107quater van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

De Gewestelijke Economische-Raad voor Vlaanderen, ingesteld door de kaderwet van 15 juli 1970 houdende organisatie van de planning en econo-

Voorzitter

mische decentralisatie, heet voortaan Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, in afkorting SERV, hierna te noemen de Raad.

— Aangenomen.

Artikel 3

§ 1. De Raad is samengesteld uit tien leden voorgedragen door de representatieve organisaties van de werkgevers, de middenstand en de landbouw en uit tien leden voorgedragen door de representatieve organisaties van de werknemers. Deze twintig leden worden door de Vlaamse Executieve benoemd op dubbele lijsten voorgedragen door die organisaties.

Aan deze twintig leden worden zeven leden toegevoegd, aangeduid door de fracties van de Vlaamse Raad op basis van de evenredige vertegenwoordiging. Zij oefenen geen politiek mandaat uit. Op deze zeven leden zijn de bepalingen van § 2 van dit artikel niet van toepassing.

§ 2. Overeenkomstig de bij § 1 bepaalde procedure benoemt de Vlaamse Executieve voor ieder lid een plaatsvervanger.

§ 3. De duur van het mandaat van de leden bedraagt vier jaar. Het mandaat is hernieuwbaar. Het lid dat voortijdig ophoudt zijn mandaat uit te oefenen, wordt vervangen door zijn plaatsvervanger welke diens mandaat voltooit.

§ 4. De Raad kan, voor het onderzoek van bijzondere vraagstukken, een beroep doen op deskundigen, permanente of tijdelijke werkgroepen, onder de voorwaarden bepaald in het reglement van orde.

Bij artikel 3 is er een amendement van de heer De Batselier in hoofdorde, luidend als volgt :

„§ 1. De Raad is samengesteld uit tien leden voorgedragen door de representatieve organisaties van de werkgevers, de middenstand en de landbouw en uit tien leden voorgedragen door representatieve organisaties van de werknemers. De leden worden door de Vlaamse Executieve benoemd op

dubbele lijsten voorgedragen door die organisaties.

§ 2. Overeenkomstig de bij § 1 bepaalde procedure benoemt de Vlaamse Executieve voor ieder lid een plaatsvervanger.

§ 3. De duur van het mandaat van de leden bedraagt vier jaar. Het mandaat is hernieuwbaar. Het lid dat voortijdig ophoudt zijn mandaat uit te oefenen, wordt vervangen door zijn plaatsvervanger welke diens mandaat voltooit.

§ 4. De leden van de Raad kunnen, voor het onderzoek van bijzondere vraagstukken, een beroep doen op deskundigen, op permanente of tijdelijke werkgroepen, onder de voorwaarden bepaald in het reglement van orde”.

Bij artikel 3 is er een amendement van de heer De Batselier in bijkomende orde, luidend als volgt :

„In § 1, tweede lid de laatste zin vervangen door wat volgt :

„Op deze zeven leden is de bepaling van artikel 3, § 2 en § 3 niet van toepassing”.

De stemming over artikel 3 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 4

§ 1. De Raad verkiest onder zijn leden een voorzitter en stelt uit zijn leden het dagelijks bestuur samen.

Het dagelijks bestuur is samengesteld uit een gelijk aantal leden voorgedragen door de organisaties van de werkgevers, de middenstand en de landbouw enerzijds en door de organisaties van de werknemers anderzijds, de voorzitter van de Raad die het dagelijks bestuur voorziet, meegerekend.

§ 2. De Raad stelt zijn reglement van orde op dat verplicht voorziet in :

1° de bevoegdheden van de voorzitter ;

2° de bevoegdheden en de werkwijze van het dagelijks bestuur ;

3° de wijze van bijeenroeping en beraadslaging ;

4° de periodiciteit van de vergaderingen ;

5° de bekendmaking van de handelingen ;

6° de regeling inzake het personeel ;

7° de voorwaarden waaronder de Raad een beroep kan doen op deskundigen, permanente of tijdelijke werkgroepen, overeenkomstig artikel 3, § 4.

Dit reglement is onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Executieve.

§ 3. De voorzitter vertegenwoordigt de Raad in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen. De rechtsgedingen waarbij de Raad betrokken is, hetzij als eiser hetzij als verweerder, worden ten verzoeken van de voorzitter uit naam van het dagelijks bestuur ingesteld. De voorzitter stelt de verzoeken in kortgeding en de eis tot inbezitting in ; hij verricht alle daden van bewaring op alle handelingen tot stuiting van verjaring en van verval.

— Aangenomen.

Artikel 5

§ 1. De Raad heeft een algemene bevoegdheid tot studie, aanbeveling en advies, op eigen initiatief, over alle aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet, die een sociaal-economische dimensie hebben of waaromtrent het akkoord, de betrokkenheid of het advies van het Vlaamse Gewest voorzien is. De studies, adviezen en aanbevelingen worden gericht aan de Vlaamse Raad en aan de Vlaamse Executieve.

§ 2. De Vlaamse Executieve wint het advies in van de Raad over :

a) alle voorontwerpen van decreet die algemene aangelegenheden regelen bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet wat betreft het economisch beleid, het energiebeleid, het tewerkstellingsbeleid en het toegepast wetenschappelijk onderzoek, uitgezonderd het voorontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;

b) alle voorontwerpen van decreet houdende oprichting, afschaffing of verandering van bevoegdheden van

Voorzitter

instellingen waarvan de opdracht een sociaal-economische dimensie heeft en die onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest ressorteren ;

c) alle ontwerpen van wet of van koninklijk besluit die een sociaal-economische dimensie hebben en waarvoor in toepassing van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen het akkoord van de Vlaamse Executieve vereist is.

Bij artikel 5 is er een amendement van de heer De Batselier, luidend als volgt :

„In fine van § 2 de woorden „het akkoord van de Vlaamse Executieve vereist is” vervangen door de woorden „het akkoord, of de betrokkenheid, of het advies van de Vlaamse Executieve voorzien is”.

De stemming over artikel 5 en het amendement op dit artikel zijn aangehouden.

Artikel 6

§ 1. De Raad heeft een algemene bevoegdheid tot studie, aanbeveling en advies, op eigen initiatief, over alle aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet, die een sociaal-economische dimensie hebben. De studies, adviezen en aanbevelingen worden gericht aan de Vlaamse Raad en aan de Vlaamse Executieve.

§ 2. De Vlaamse Executieve wint het advies van de Raad in over :

a) alle voorontwerpen van decreet die een sociaal-economische dimensie hebben en die algemene aangelegenheden regelen bedoeld in artikel 59bis, § 2 en § 2bis wat de bijstand aan personen betreft, uitgezonderd het voorontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ;

b) alle voorontwerpen van decreet houdende oprichting, afschaffing of verandering van bevoegdheden van instellingen waarvan de opdracht een sociaal-economische dimensie heeft en die onder de bevoegdheid van de

Vlaamse Gemeenschap ressorteren.

– Aangenomen.

Artikel 7

In de schoot van de Raad is er een Stichting Technologie Vlaanderen. Deze heeft tot taak om op het gebied van de maatschappelijke implicaties van de invoering en het gebruik van nieuwe technologieën :

a) informatie en documentatie bijeen te brengen ;

b) lopende onderzoeksprojecten te coördineren

c) initiatieven te nemen tot de uitvoering van maatschappelijk onderzoek ;

d) de onderzoeksresultaten te verspreiden ;

e) adviezen te formuleren aan de Vlaamse Executieve ;

f) op hun verzoek de afgevaardigden van de organisaties genoemd in artikel 3, § 1 te begeleiden door middel van adviezen en informatie, wanneer zij betrokken zijn bij de invoering en het gebruik van nieuwe technologieën.

– Aangenomen.

Artikel 8

Voor 10 september van elk jaar brengt de Raad een met redenen omkleed advies uit over het te voeren begrotingsbeleid. Het advies wordt toegezonden aan de Vlaamse Executieve. Indien het advies niet tijdig is verstrekt, moet erop niet worden gewacht.

– Aangenomen.

Artikel 9

De adviezen bedoeld in artikel 5, § 2 en artikel 6, § 2 worden verstrekt een maand te rekenen vanaf de aanvraag.

In geval van spoed, die met redenen wordt omkleed, kan de Vlaamse Executieve de termijn inkorten zonder dat hij minder dan vijf werkdagen mag

bedragen.

Indien het advies niet tijdig is verstrekt, moet erop niet worden gewacht.

– Aangenomen.

Artikel 10

De Vlaamse Raad, de Vlaamse Executieve of het lid van de Vlaamse Executieve dat ter zake bevoegd is, kan de Raad om advies vragen. De Raad brengt advies uit binnen de termijn opgelegd in de adviesaanvraag.

Bij artikel 10 is er een amendement van de heer Van Ooteghem, luidend als volgt :

De eerste zin vervangen door wat volgt :

„De Vlaamse Raad, de Vlaamse Executieve of het lid van de Vlaamse Executieve dat ter zake bevoegd is, alsmede een derde van de Vlaamse Raad, kan de Raad om advies vragen”.

De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer O. Van Ooteghem : Mijnheer de Voorzitter, ik wens in het kort mijn amendement toe te lichten.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, ik wens lezing te geven van artikel 17, § 2 van de gewone wet van 9 augustus 1980. Daarin staat : „De Voorzitter van de Senaat, van de Kamer van Volksvertegenwoordigers of van een Gemeenschaps- of Gewestraad is verplicht het advies te vragen over de voorstellen van wet of van decreet of over de amendementen op ontwerpen of voorstellen, wanneer ten minste een derde van de leden van de betrokken wetgevende Kamer of de betrokken Raad erom verzoekt op de door het Reglement bepaalde wijze.”

Mijnheer de Minister, uit dit artikel blijkt duidelijk de zorg van de wetgever om de minderheden in het Parlement in het algemeen te beschermen. Ik geef toe dat de SERV geen Raad van State is. Maar, ik vind het toch belangrijk dat wij nu reeds bepalen – en dat niet overlaten aan de Raad zelf –

Van Ooteghem

dat een derde van de Vlaamse Raad een sociaal economisch advies kan vragen, dat de werkzaamheden van de Raad niet afremt en dat geen vorm van obstructie hoeft te wezen.

Ik vraag dan ook dit amendement goed te keuren in de geest van openheid, consensus en respect voor de minderheid, wie zij ook moge wezen.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens : Mijnheer de Voorzitter, de tekst die door de heer Van Ooteghem wordt voorgelezen heeft inderdaad betrekking op de Raad van State. Dat heeft u zelf ook onderstreept. Het gaat hier over de SERV. Daar gaat het om het respecteren van politieke rechten. Hier gaat het gewoon om een adviesgeving die wordt verstrekt door de SERV.

Ik wens mij formeel te verzetten tegen welke vorm ook van introductie van het principe van de bescherming van minderheden, als zou het hier gaan om culturele aangelegenheden of wat ook. Inzake de cultuuraangelegenheden bestaat er een bescherming van de minderheden in de vorm van het Cultuurpact. Hier gaat het over sociaal-economische aangelegenheden. Het kan niet de bedoeling zijn de regelen die gelden voor het Cultuurpact te laten spelen voor deze aangelegenheden. Ik verzet mij dus formeel tegen het amendement en vooral tegen de motivering die daarvoor door de heer Van Ooteghem wordt aangevoerd.

De Voorzitter : De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer O. Van Ooteghem : Mijnheer de Voorzitter, het is vanzelfsprekend niet de bedoeling om een bescherming van de minderheid te vragen in de geest van het Cultuurpact. Het is gewoon een bescherming van de minderheid überhaupt. Dat heeft met het Cultuurpact helemaal niets te maken.

De voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens : In een parlementair regime is de minderheid be-

schermd door het feit dat zij de meerderheid moet trachten te worden.

De Voorzitter : Mijnheer Van Ooteghem, u handhaaft uw amendement ?

De stemming over artikel 10 en het amendement op dit artikel zijn aangehouden.

Artikel 11

De Raad beschikt over een dotatie die jaarlijks ingeschreven wordt op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

In die begroting wordt bovendien voorzien in een bijzondere dotatie voor de uitgaven van de Stichting Technologie Vlaanderen, bedoeld in artikel 7.

- **Aangenomen.**

Artikel 12

Wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft worden opgeheven : artikel 11, § 1, artikel 12, artikel 13, met uitzondering van punt 2, 2°, a) en e) en van punt 3, en artikel 14 van de wet van 15 juli 1970 houdende organisatie van de planning en economische decentralisatie.

Bij artikel 12 is er een amendement van de heer De Batselier, luidend als volgt :

„Op de tweede en de derde regel de woorden „artikel 13, met uitzondering van punt 2, 2°, a) en e) en van punt 3” vervangen door de woorden „artikel 13, punt 1, punt 2, 1°, 2°, c) en d)“.

Mag ik veronderstellen dat dit amendement ingetrokken is ?

De heer N. De Batselier : Na de verklaring van de Voorzitter kan ik mijn amendement intrekken.

De Voorzitter : Artikel 12 is aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. Wij zullen donderdag 27 juni om 16 uur de aangehouden stemmingen en de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet hou-

den.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, rekening houdend met de stemmingen die straks in de Senaat zullen plaats vinden, zullen wij hier onze werkzaamheden voor vandaag beëindigen.

Wij komen morgen om 10 uur opnieuw bijeen.

Daar over het ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning om het advies van de Raad van State werd verzocht, zullen wij die vergadering in de plaats daarvan aanvatten met de behandeling van het ontwerp van decreet houdende subsidieregeling voor het ontwikkelingswerk, het zogenaamde vijfde decreet en het voorstel van decreet van de heer Diegenant betreffende de particuliere sportinfrastructuur, om nadien - ik hoop dat dat niet lang zal duren - het kabeldecreet te bespreken en zo mogelijk - wanneer wij daarmee gedaan hebben - reeds met de interpellaties een aanvang te maken.

De vergadering is gesloten.

- **De vergadering wordt gesloten om 16.20 uur.**